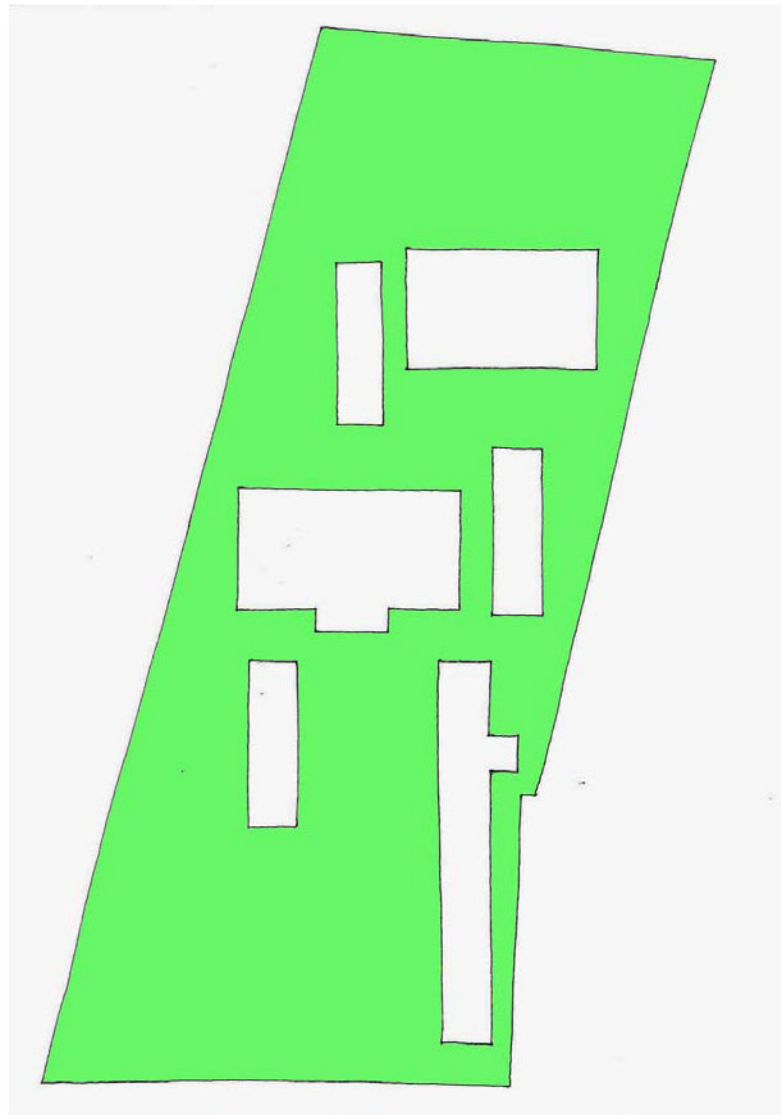

1218 B

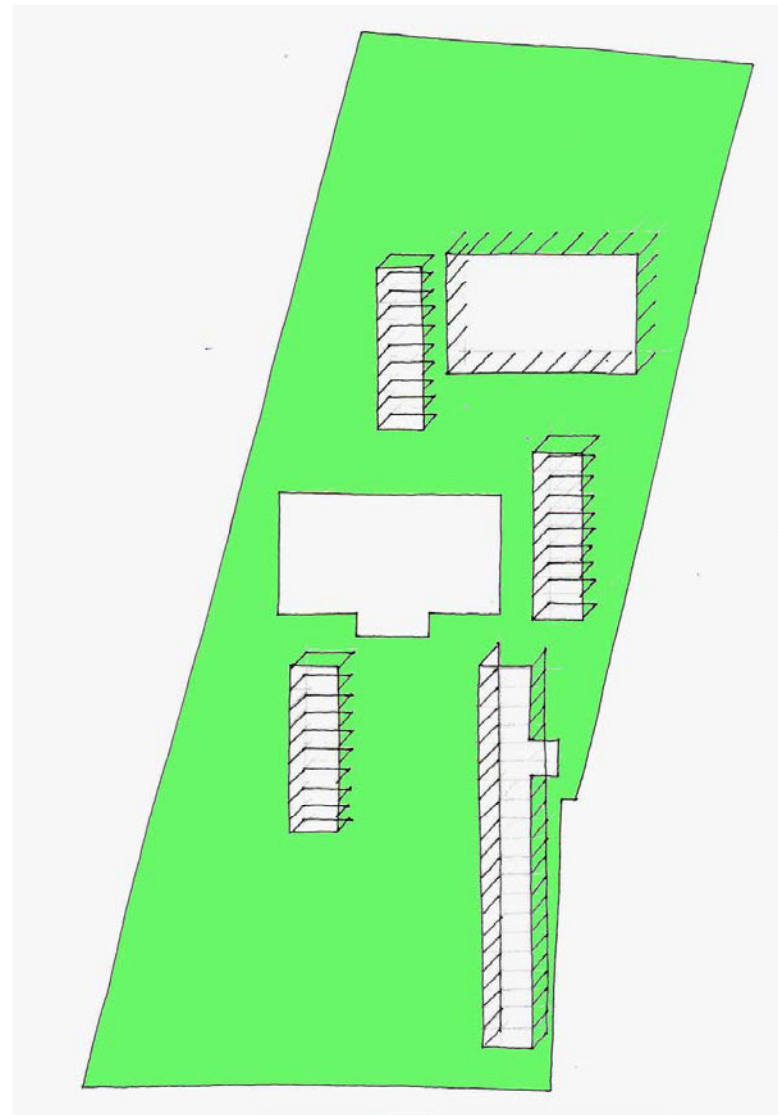
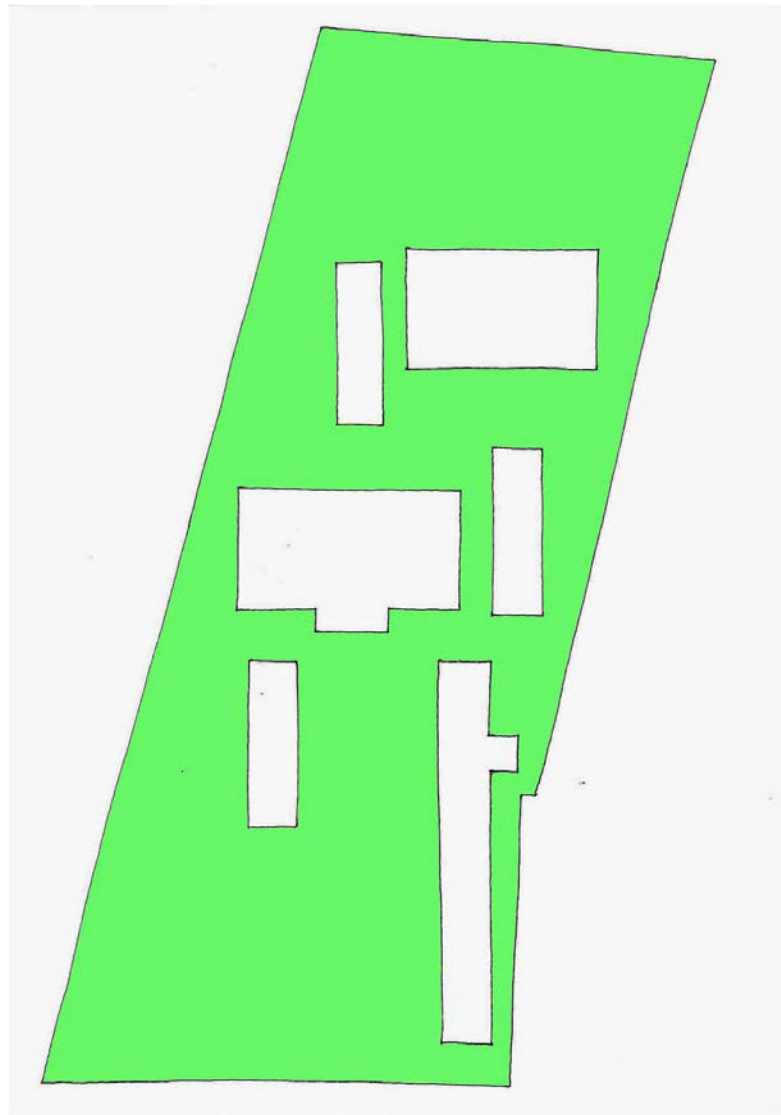
uw school: de vierklaver

26 april 2007 – 8 mei 2007

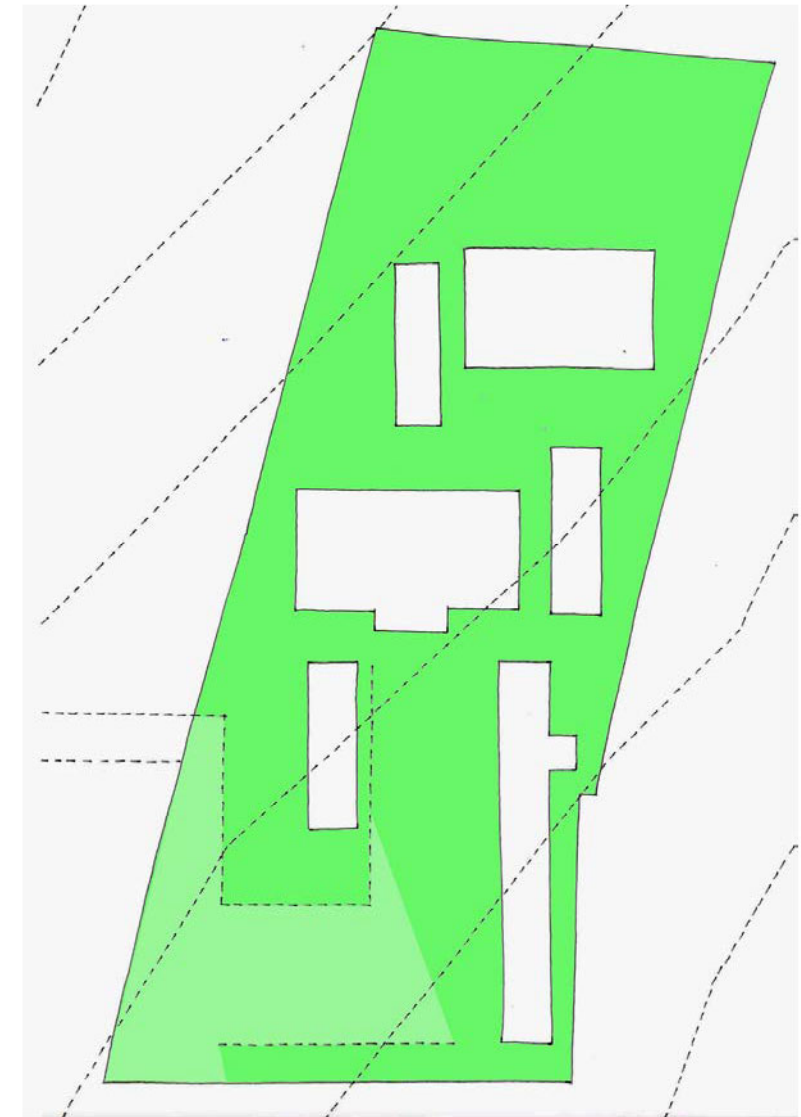
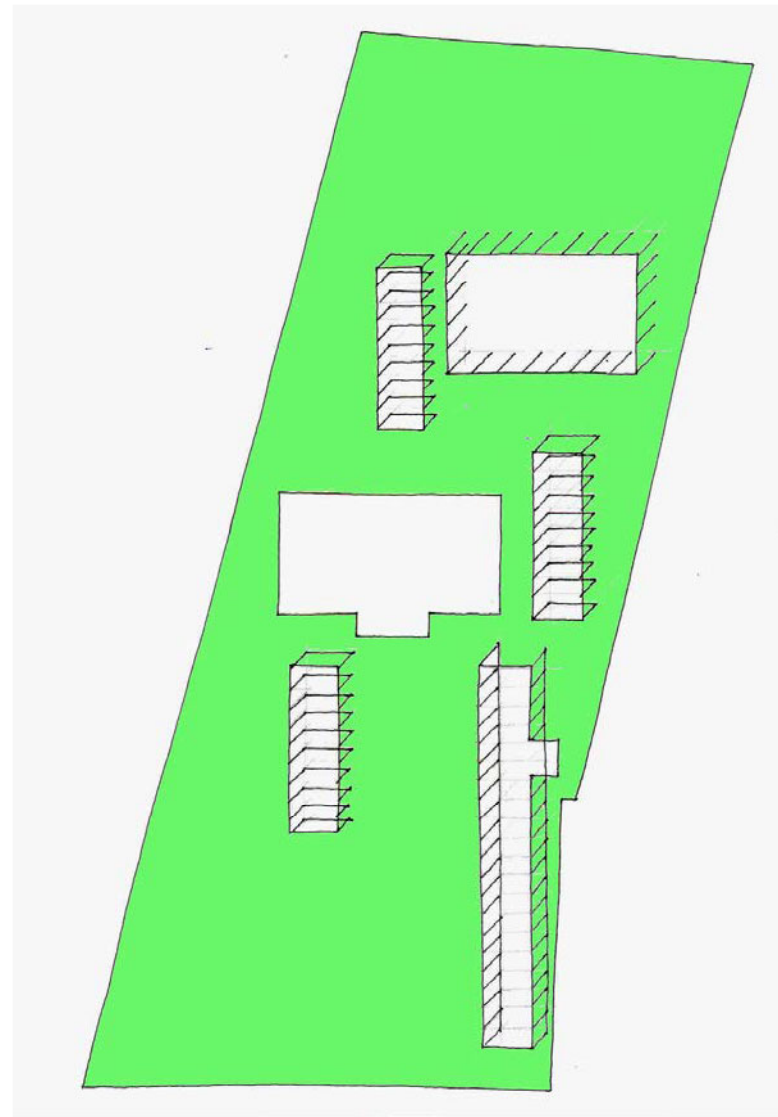
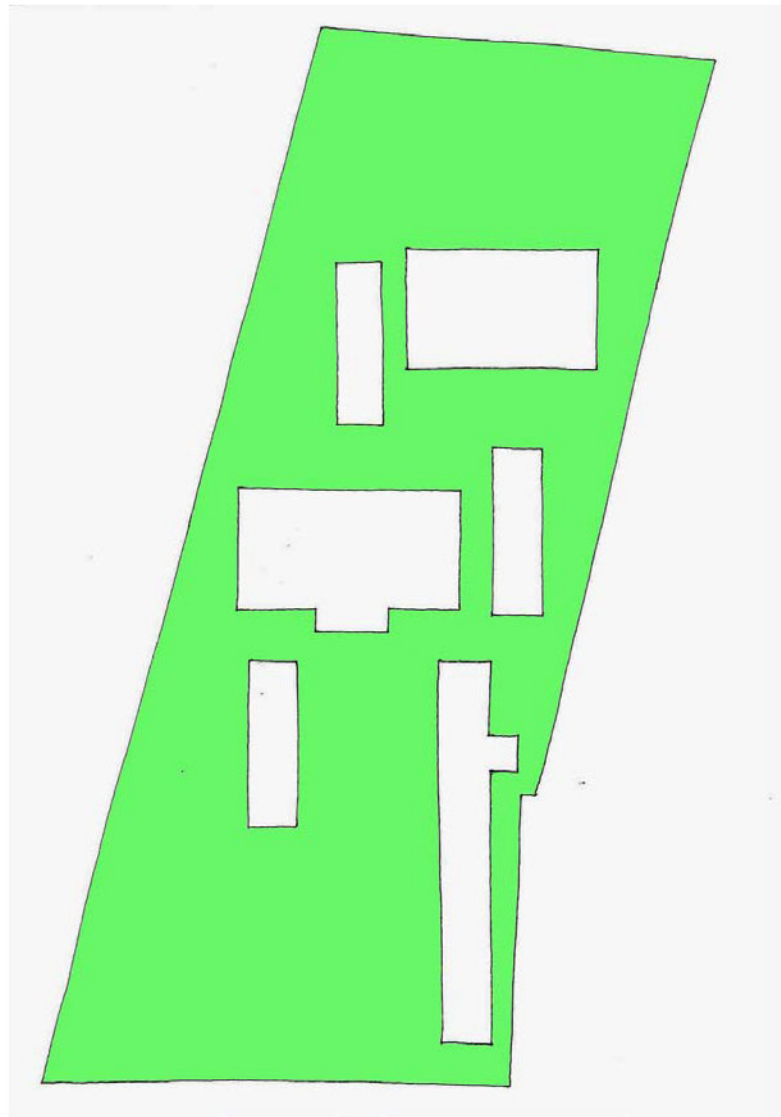
we1

Zo. Zo is het. En eigenlijk... het heeft wel wat. Het moet wat anders; dat zeker. En dat is de vraag. Maar toch: er is iets. Iets die we niet mogen verliezen... Wat dan? Het lijkt ons de schakering. De schakering van de gebouwtjes op het terrein. Een aangenaam 'samen staan' van gebouwtjes. Een schaakspel in verre staat. Het is die topografie (samenzetten) ons echt wel aanspreekt. Dat iets heeft.

Zo. Zo is het. En eigenlijk... het heeft wel wat. Het moet wat anders; dat zeker. En dat is de vraag. Maar toch: er is iets. Iets die we niet mogen verliezen...
Wat dan? Het lijkt ons de schakering. De schakering van de gebouwtjes op het terrein. Een aangenaam 'samen staan' van gebouwtjes. Een schaakspel in verre staat.
Het is die topografie (samenzetten) ons echt wel aanspreekt. Dat iets heeft.
Wat nog? De stuken van het schaakspel horen bij elkaar. Allemaal een beetje anders. Maar ze horen bij elkaar. Door dat ze op de wijze ten opzichte van elkaar staan.
En doordat ze er zo ongeveer allemaal hetzelfde uitzien: duizendpootjes. Gelede gebouwtjes. Kleine schaal.
Het is die typografie (duizendpoot) ons echt wel aanspreekt. Dat heeft ook iets.

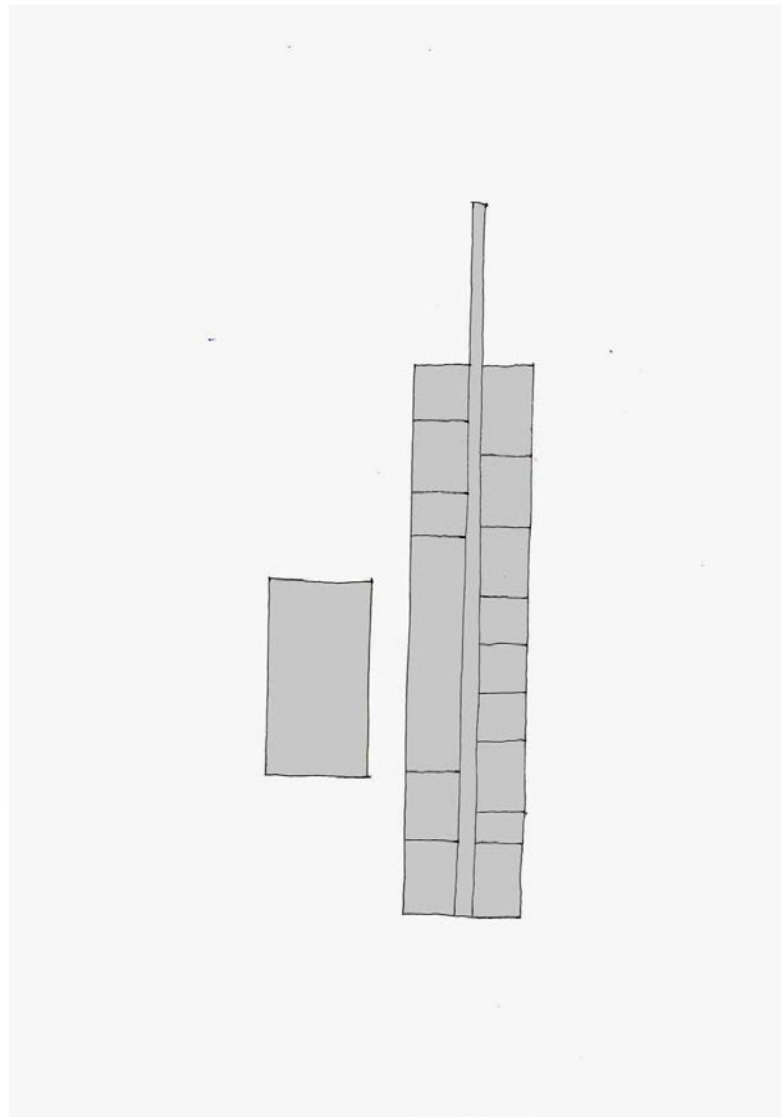
Zo. Zo is het. En eigenlijk... het heeft wel wat. Het moet wat anders; dat zeker. En dat is de vraag. Maar toch: er is iets. Iets die we niet mogen verliezen...
Wat dan? Het lijkt ons de schakering. De schakering van de gebouwtjes op het terrein. Een aangenaam 'samen staan' van gebouwtjes. Een schaakspel in verre staat.
Het is die topografie (samenzetten) ons echt wel aanspreekt. Dat iets heeft.

Wat nog? De stuken van het schaakspel horen bij elkaar. Allemaal een beetje anders. Maar ze horen bij elkaar. Door dat ze op de wijze ten opzichte van elkaar staan.
En doordat ze er zo ongeveer allemaal hetzelfde uitzien: duizendpootjes. Gelede gebouwtjes. Kleine schaal.

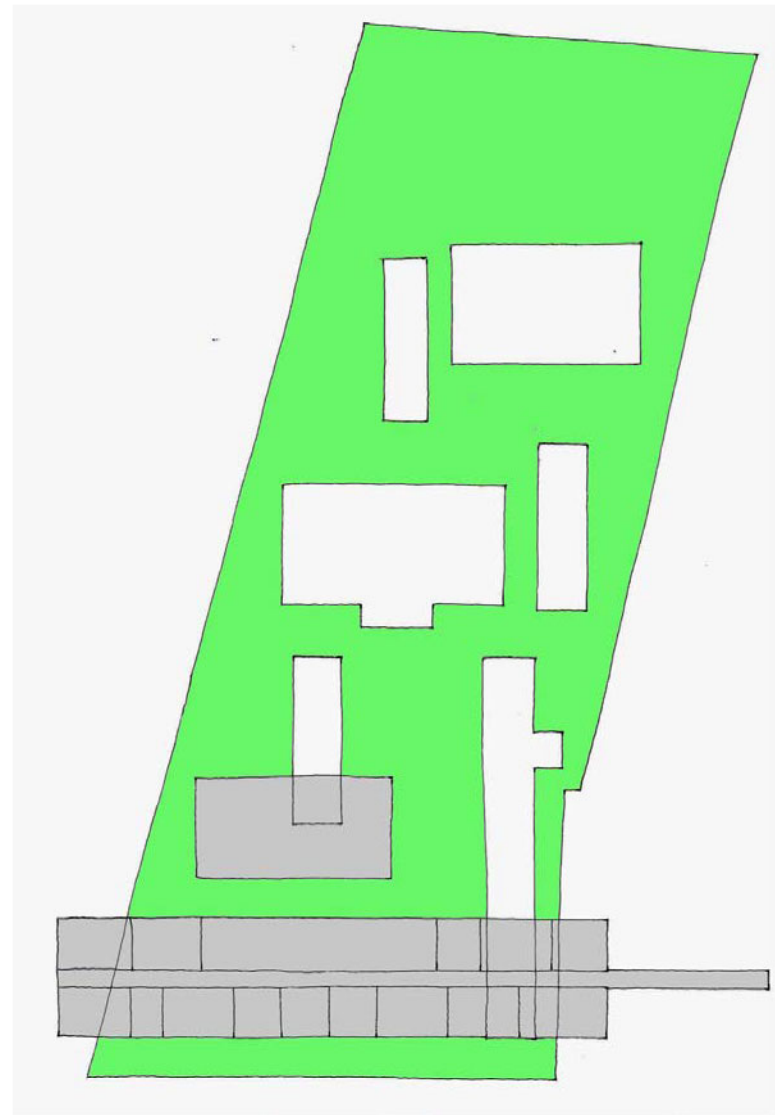
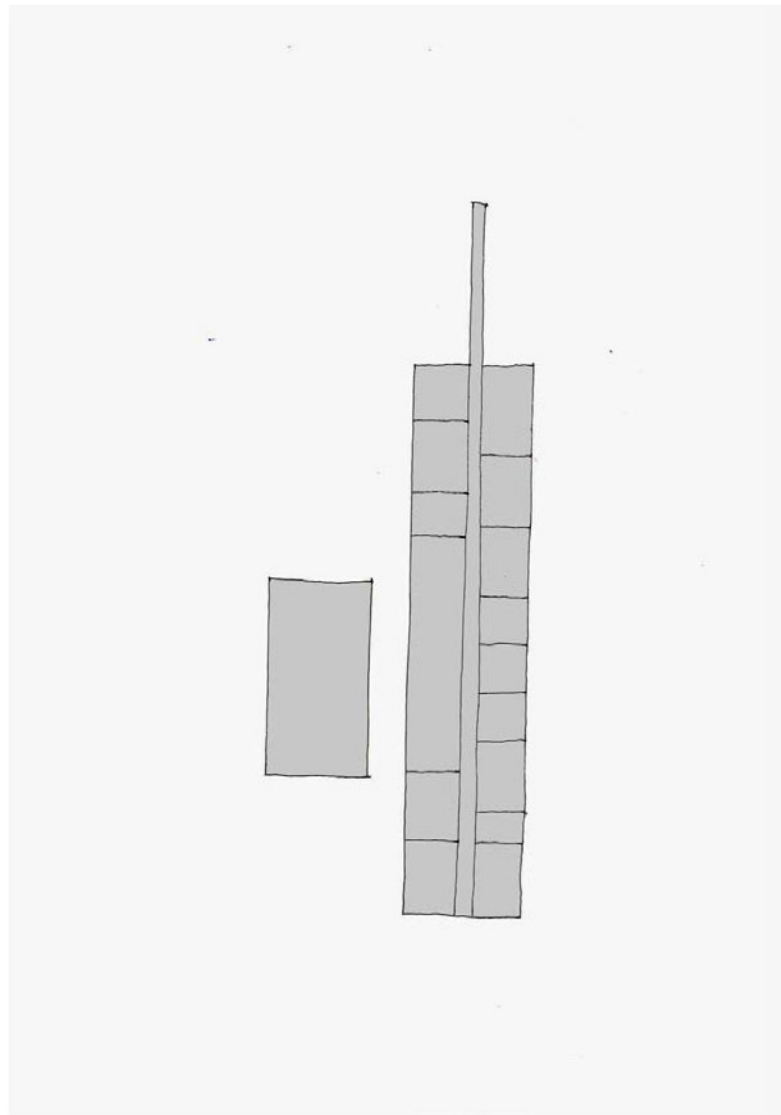
Het is die typologie (duizendpoot) ons echt wel aanspreekt. Dat heeft ook iets.

Tot slot: het glooien. Het glooien van het landschap. Is er. Is soms zichtbaar. wat kan meer? Topologie

Topologie, typografie en ook topografie. Dat klinkt wel heel theoretisch. Maar toch. Dat zijn de drie elementen die we willen meenemen als ambitie. Of hoe de context als uitgangspunt kan worden genomen: dat is de uitdaging. Hoe dat waarmaken waar vandaag bijvoorbeeld toch wel vragen worden gesteld over de houdbaarheid van bijvoorbeeld de topologie. Bijvoorbeeld.

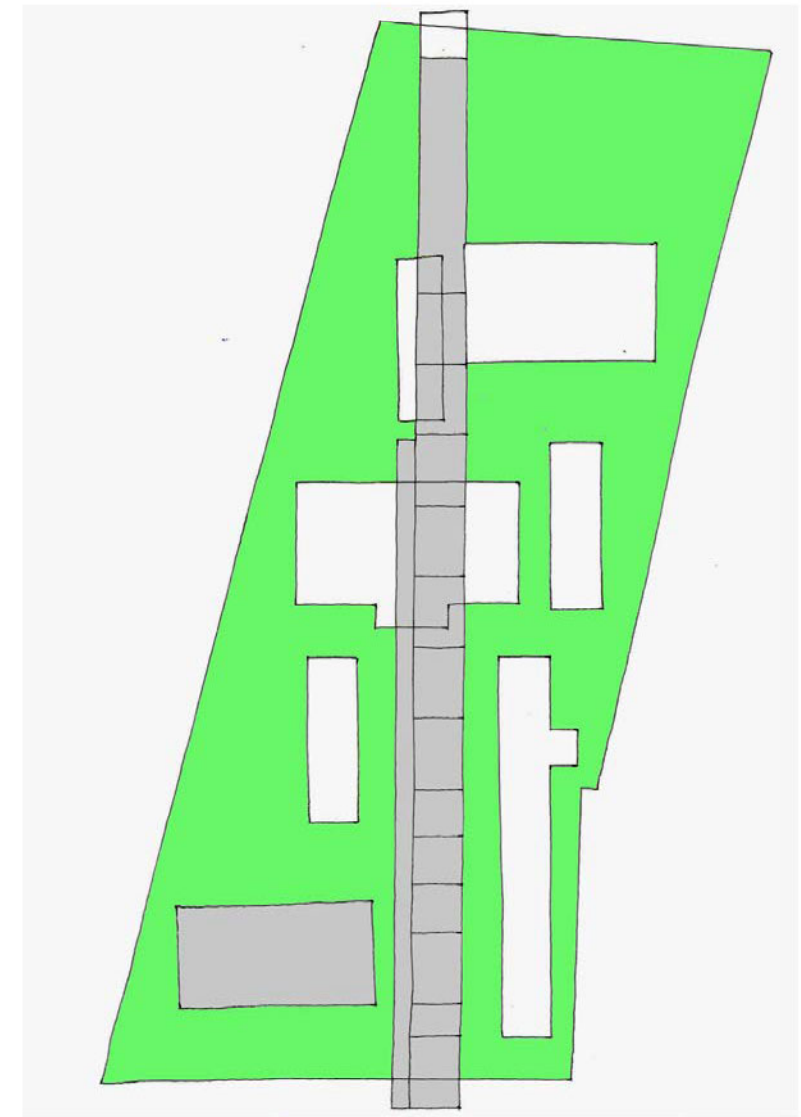
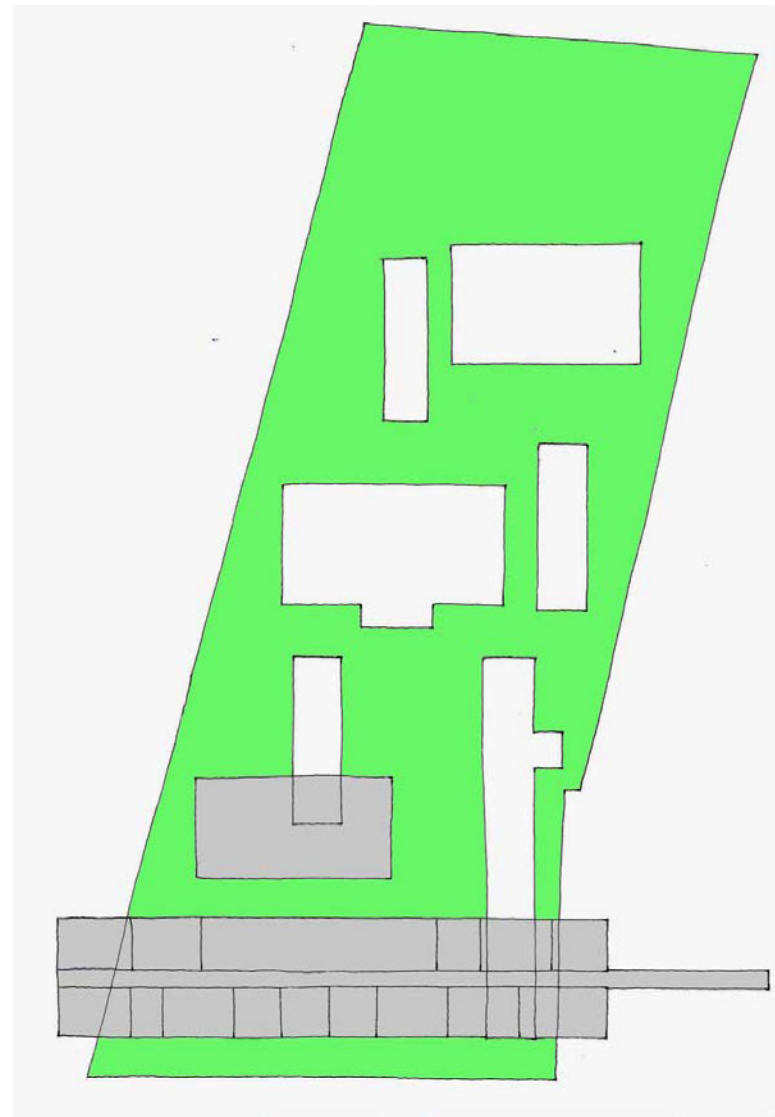
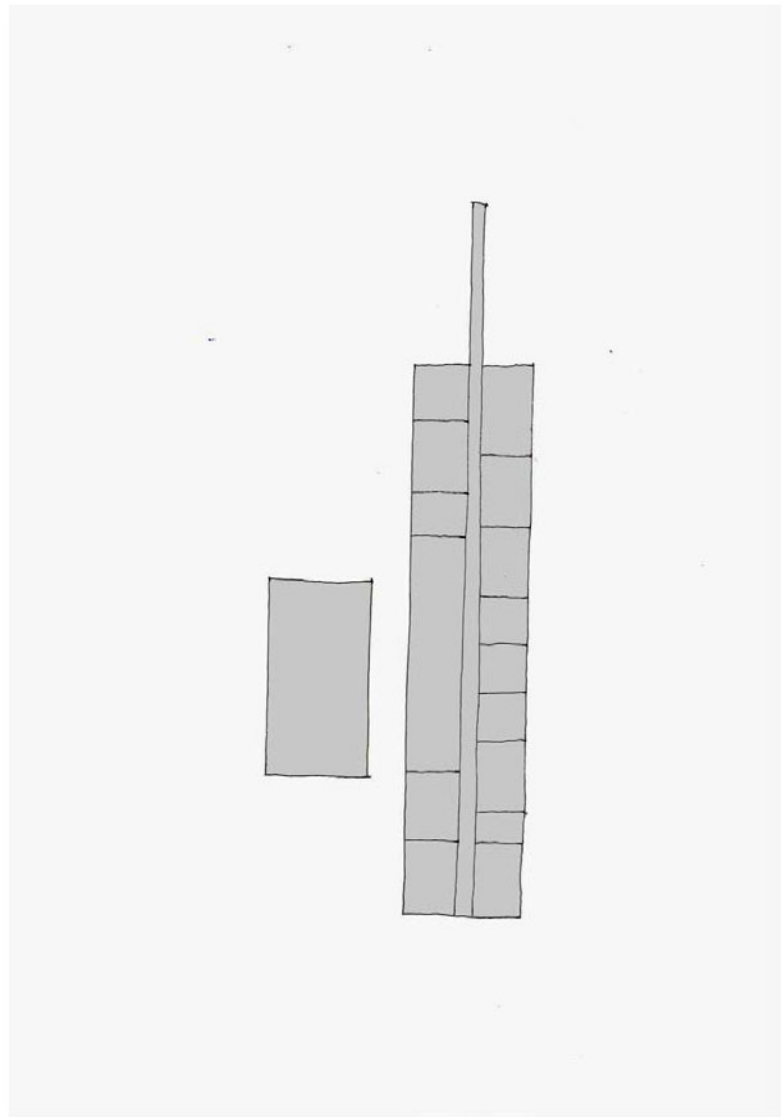
Programma. De vierklaver 2009.
Klassen. En sportzaal.

Programma. De vierklaver 2009.

Klassen. En sportzaal.

Even oefenen op het terrein. Parkeren. Dit ligt in de lijn van de verwachtingen: iets vooraan.

Programma. De vierklaver 2009.

Klassen. En sportzaal.

Even oefenen op het terrein. Parkeren. Dit ligt in de lijn van de verwachtingen: iets vooraan. Maar alles achter elkaar. Dat kan dus niet.

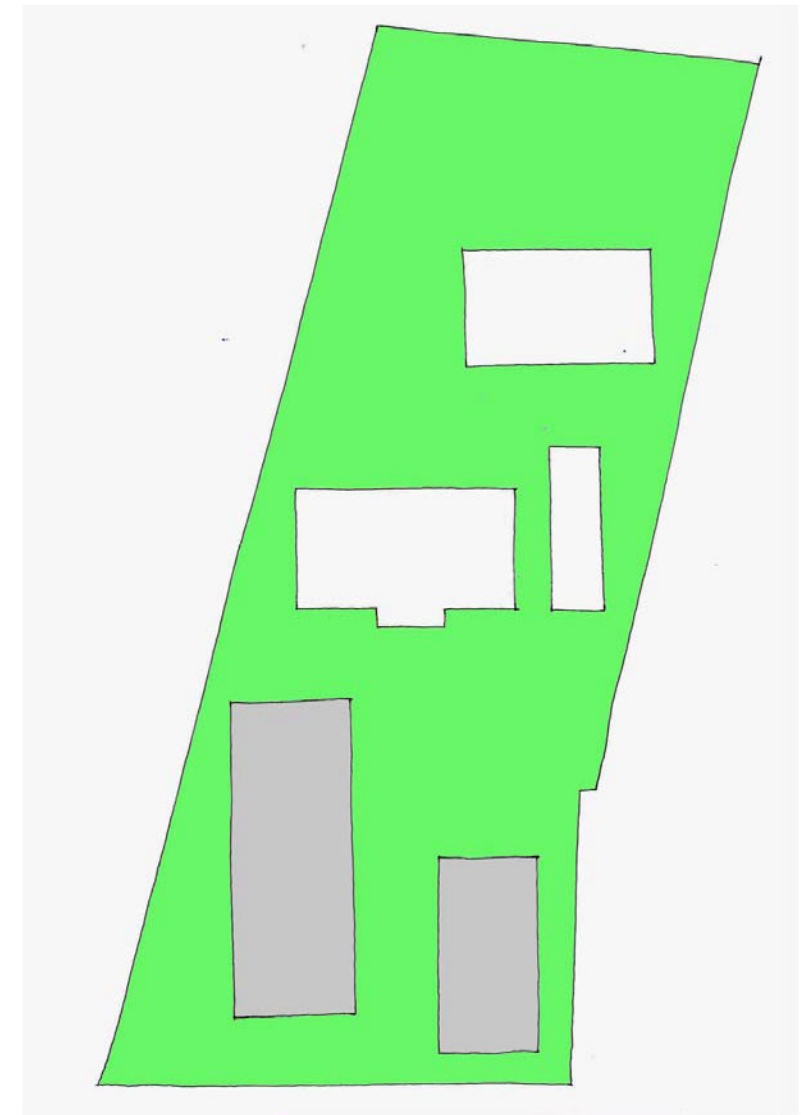
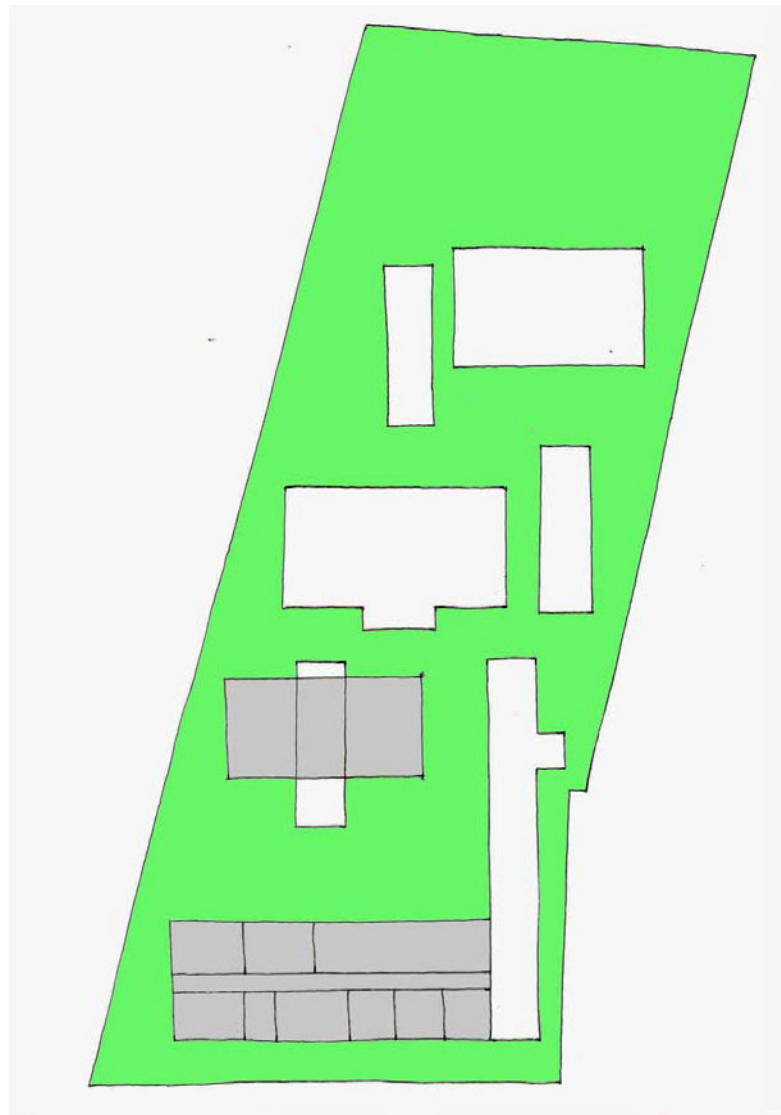
Een andere oefening. Ligt niet in de lijn der verwachting. Maar leert ons wel de schaal kennen. En de rankheid. Dat doet mee in het geheel.

Blijven oefenen. Parkeren door te leren. Waar is de koer ?

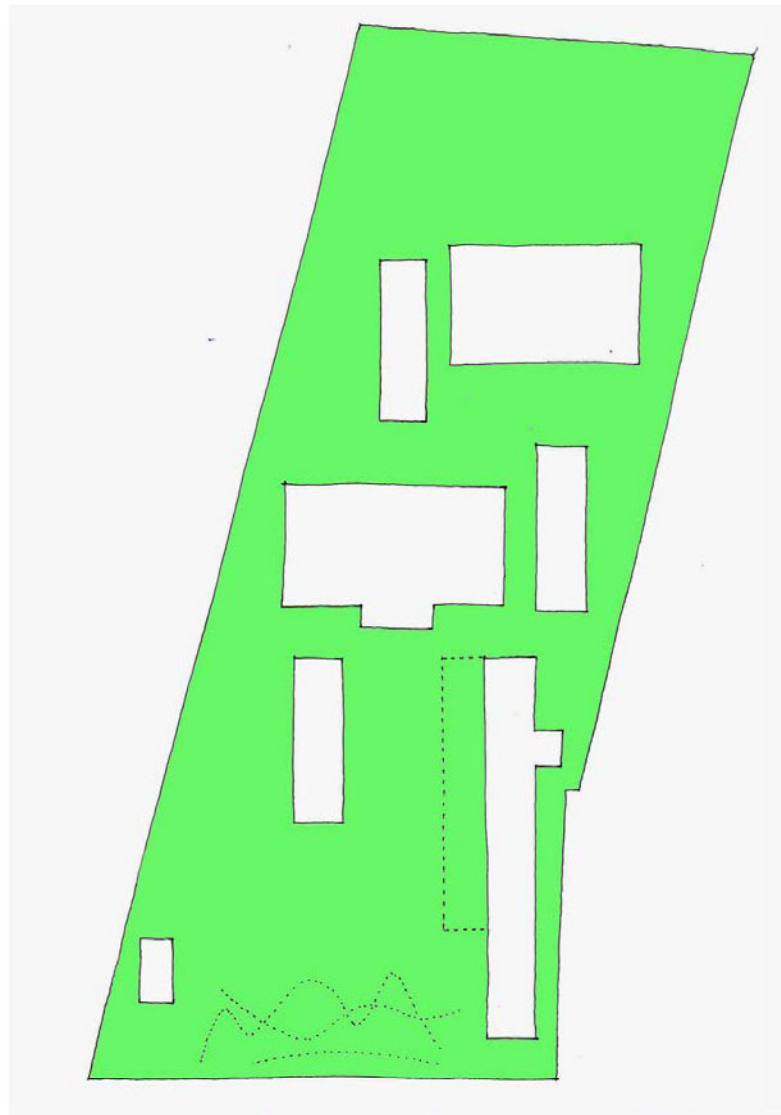
Blijven oefenen. Parkeren door te leren. Waar is de koer ?
Dan maar op elkaar. Twee verdiepingen.

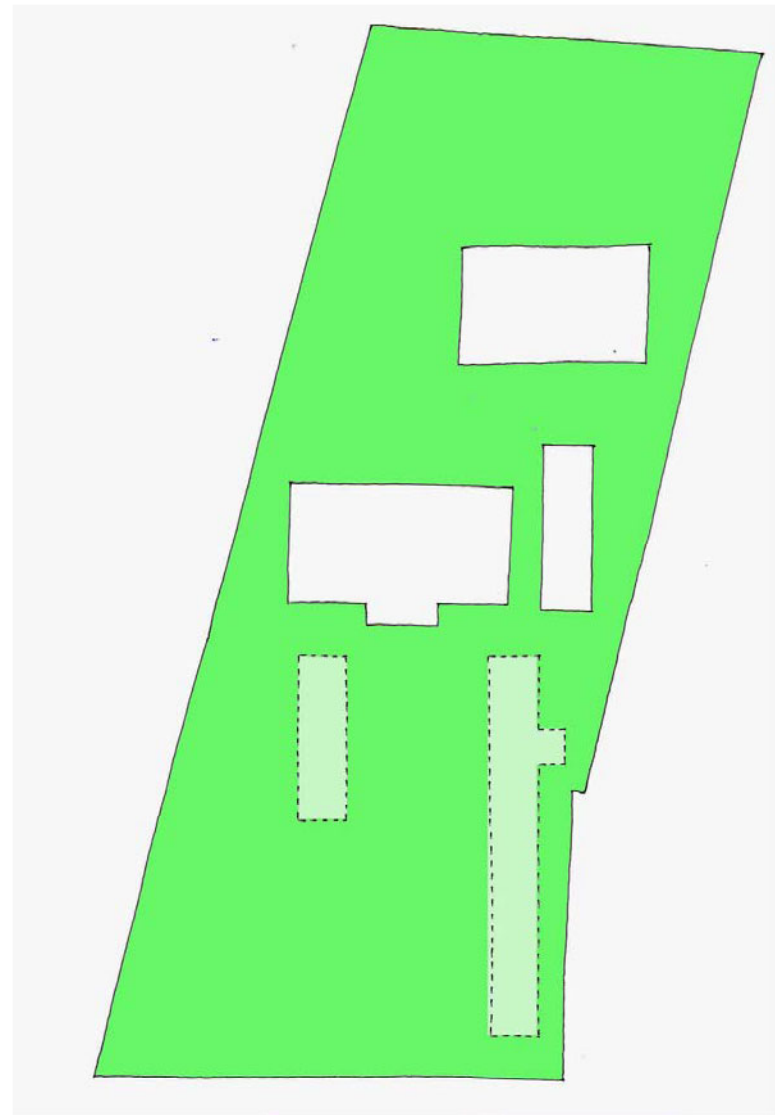
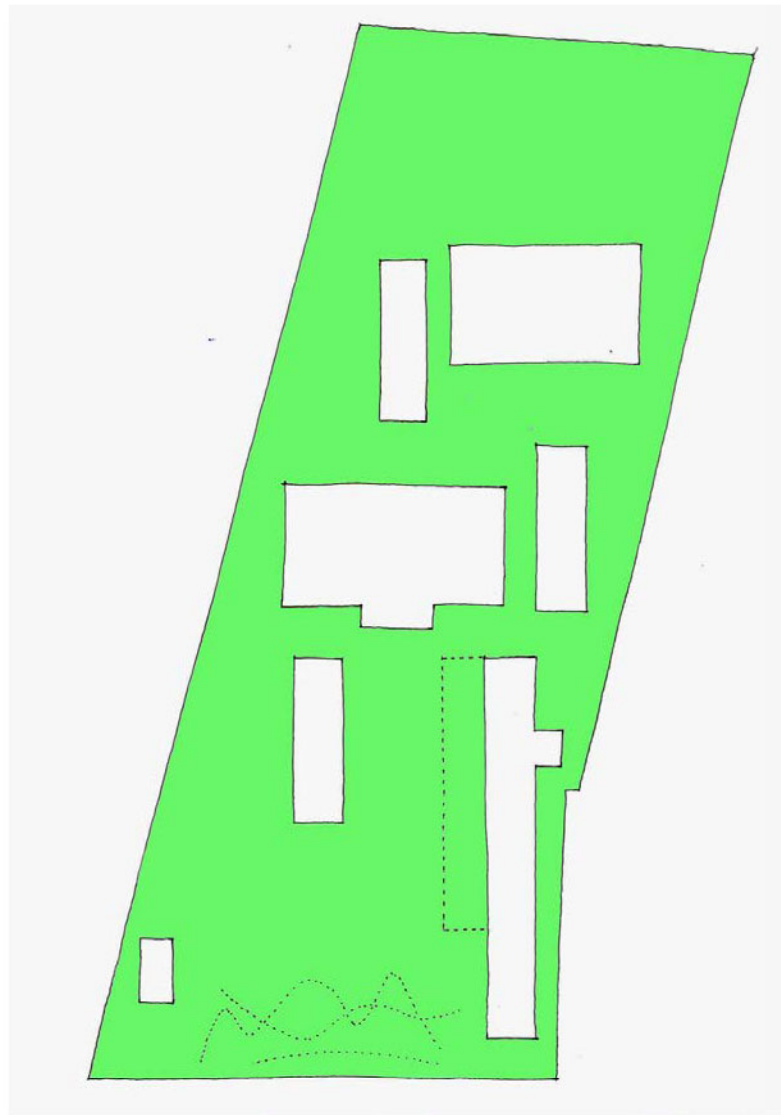
Is dat het dan ?

Enfin nog bestaande gebouwen afbreken... en nog even draaien en keren...

We vrezen het kwijt te zijn. wat? wel die schaal. Die korrel. Dat landelijke. Eigenlijk: de pixel van de omgeving waarin de school vandaag zo goed past.

We kijken nog even naar de school vandaag. Tussen de mazen van het gebouw zit van alles: zandbak, groen, wachthok, pergola, ... alles wat de school nog meer karakter geeft en identiteit. Dat willen we echt wel niet vergeten. Het tussenprogramma. De tussen ruimte.

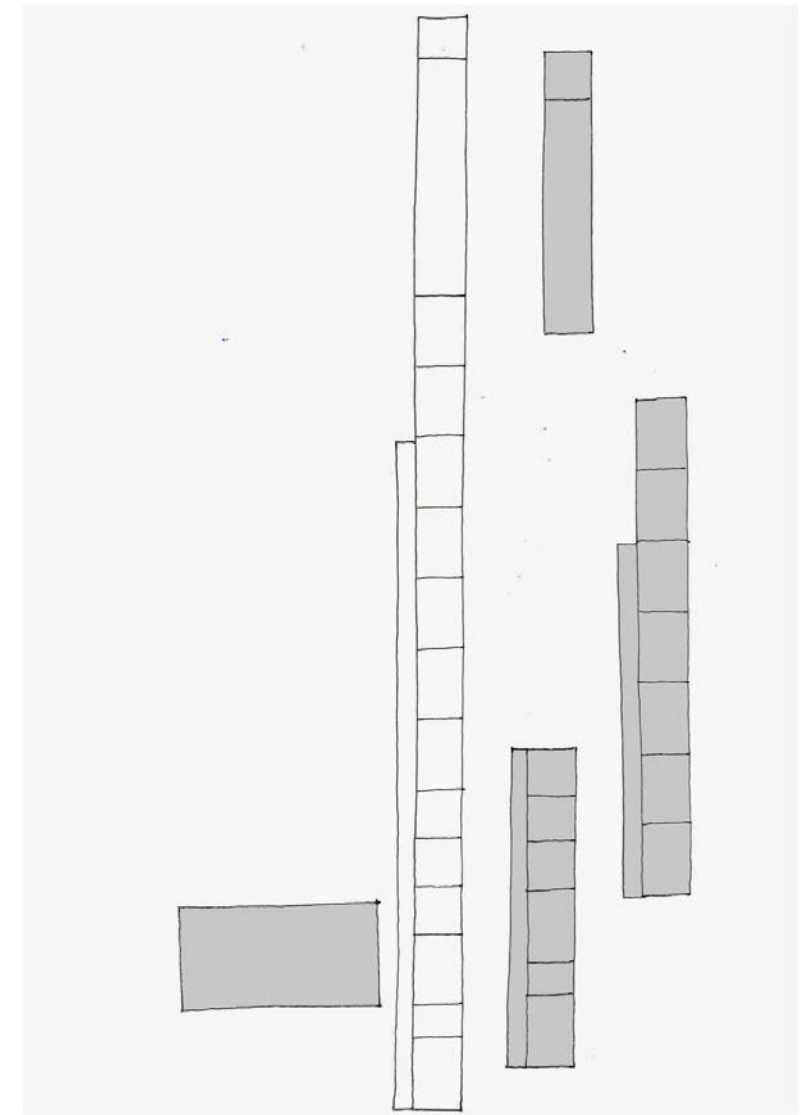
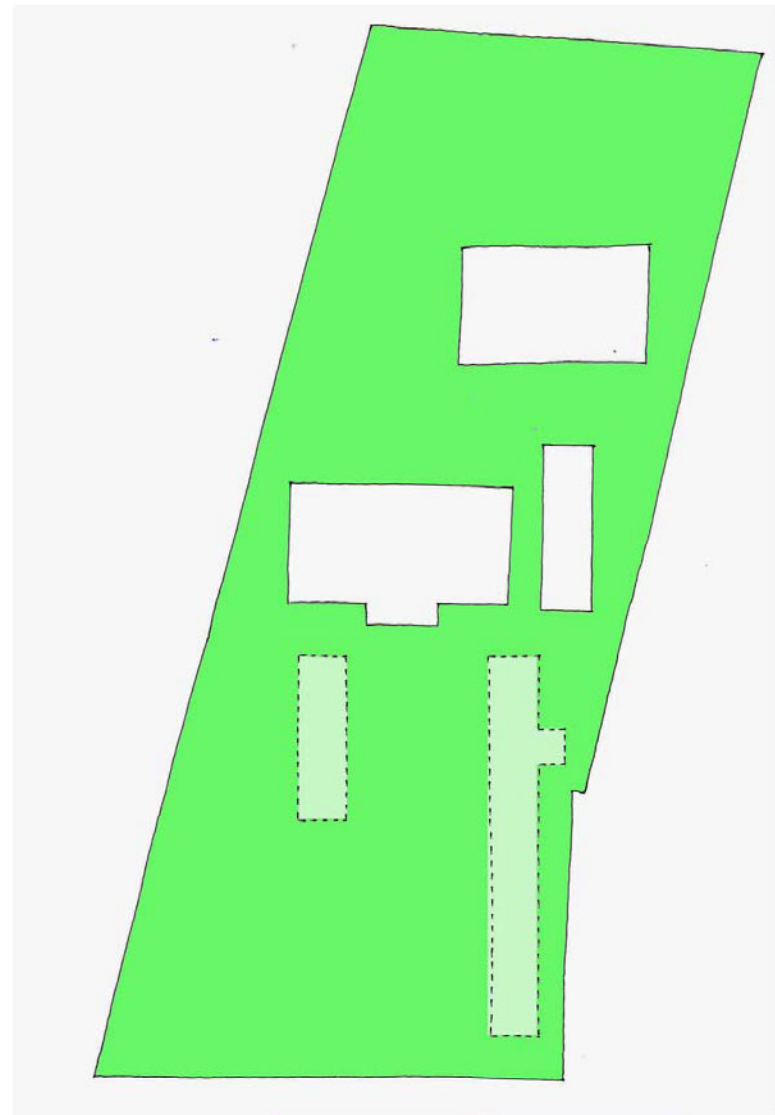
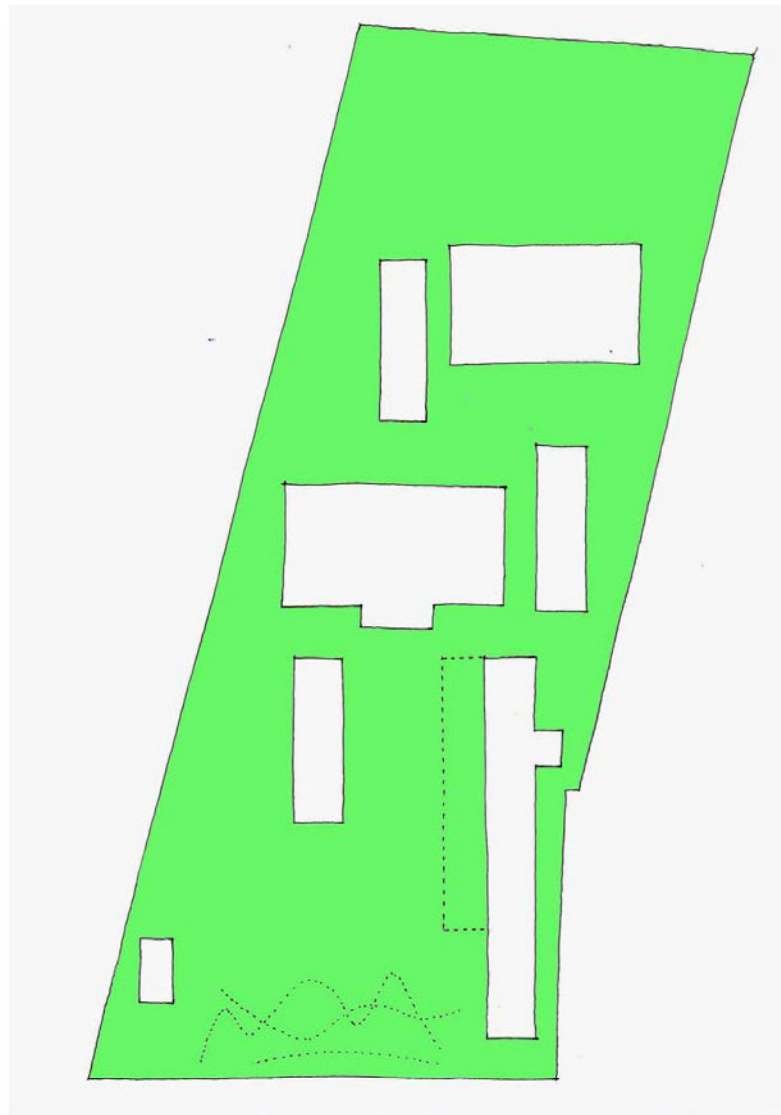
We kijken nog even naar de school vandaag. Tussen de mazen van het gebouw zit van alles: zandbak, groen, wachthok, pergola, ... alles wat de school nog meer karakter geeft en identiteit. Dat willen we echt wel niet vergeten. Het tussenprogramma. De tussen ruimte.

En dan.

Dan. De af te breken gebouwen. Zijn we daar wel zo zeker van? Durven we dit in vraag stellen?

Ja we zijn er op één of andere manier aan gehecht. Ok, vandaag zijn ze niet afdoende en de kost om ze om te zetten is niet pragmatisch. Maar wat kan er anders mee? Uiteindelijk moeten ze afgebroken worden. En dat kost ook geld. Dat moet gezocht worden. En wel zal gevonden worden. Maar kunnen we ook wel anders gebruiken; niet?

Enfin; we durven. Is trouwens één van de beginsels van duurzaamheid niet dat herbruik (mogelijkheid tot herbruik) een punt is?

We kijken nog even naar de school vandaag. Tussen de mazen van het gebouw zit van alles: zandbak, groen, wachthok, pergola, ... alles wat de school nog meer karakter geeft en identiteit. Dat willen we echt wel niet vergeten. Het tussenprogramma. De tussenruimte.

En dan.

Dan. De af te breken gebouwen. Zijn we daar wel zo zeker van? Durven we dit in vraag stellen?

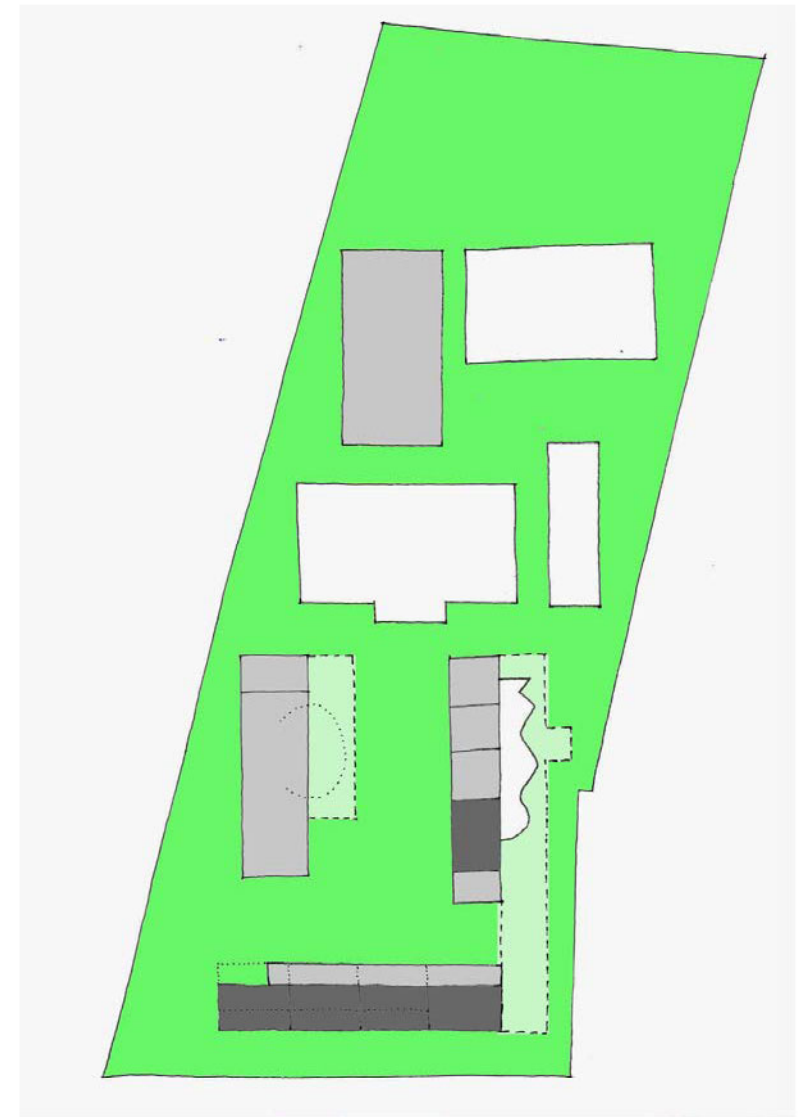
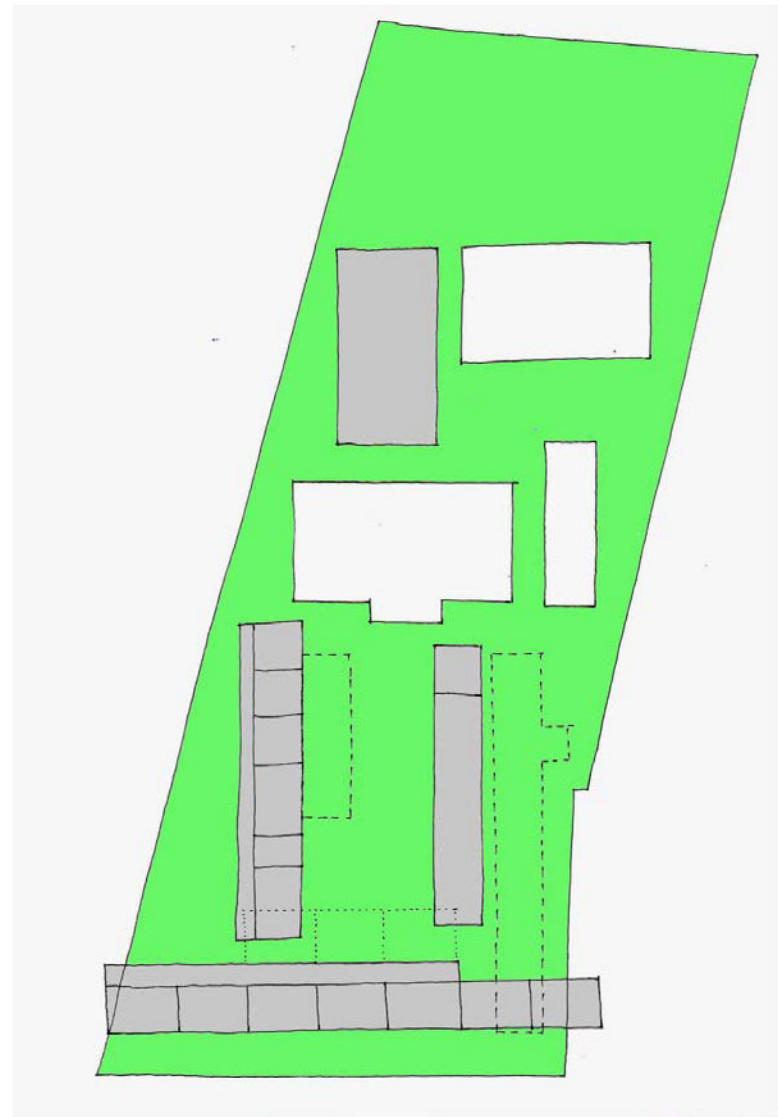
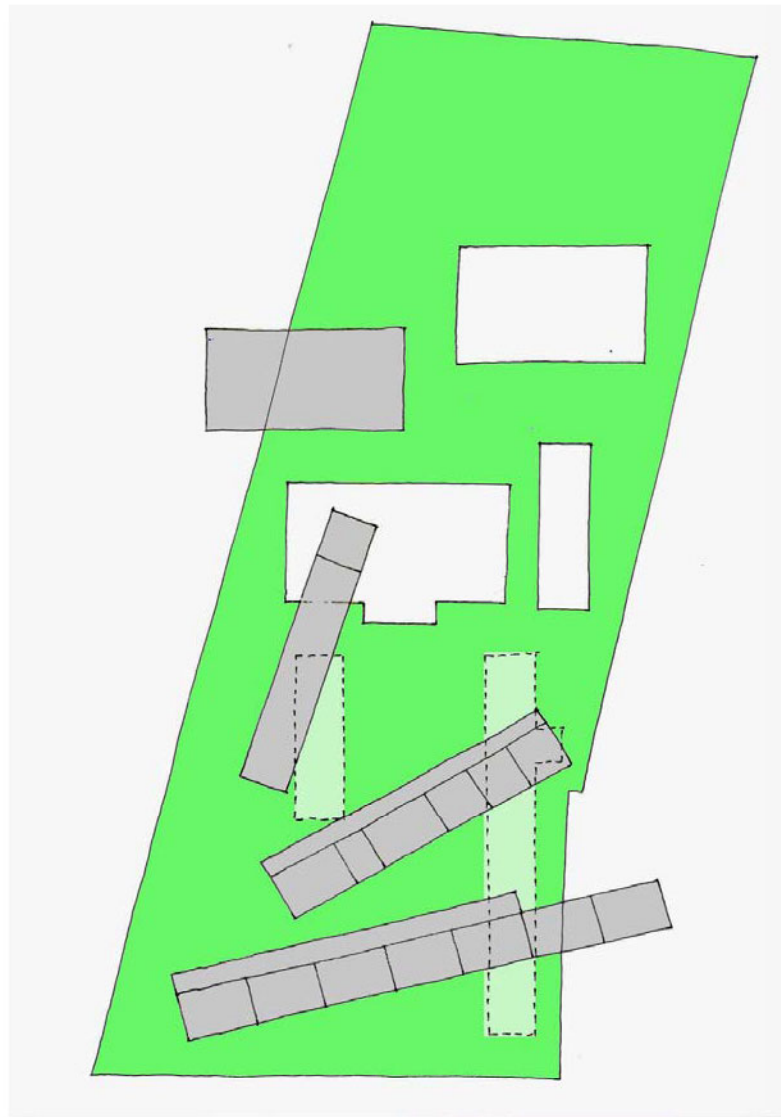
Ja we zijn er op één of andere manier aan gehecht. Ok, vandaag zijn ze niet afdoende en de kost om ze om te zetten is niet pragmatisch. Maar wat kan er anders mee? Uiteindelijk moeten ze afgebroken worden. En dat kost ook geld. Dat moet gezocht worden. En wel zal gevonden worden. Maar kunnen we ook wel anders gebruiken; niet?

Het vraagstuk is dus: afbraak of transformatie.

Enfin; we durven. Is trouwens één van de beginsels van duurzaamheid niet dat herbruik (mogelijkheid tot herbruik) een punt is?

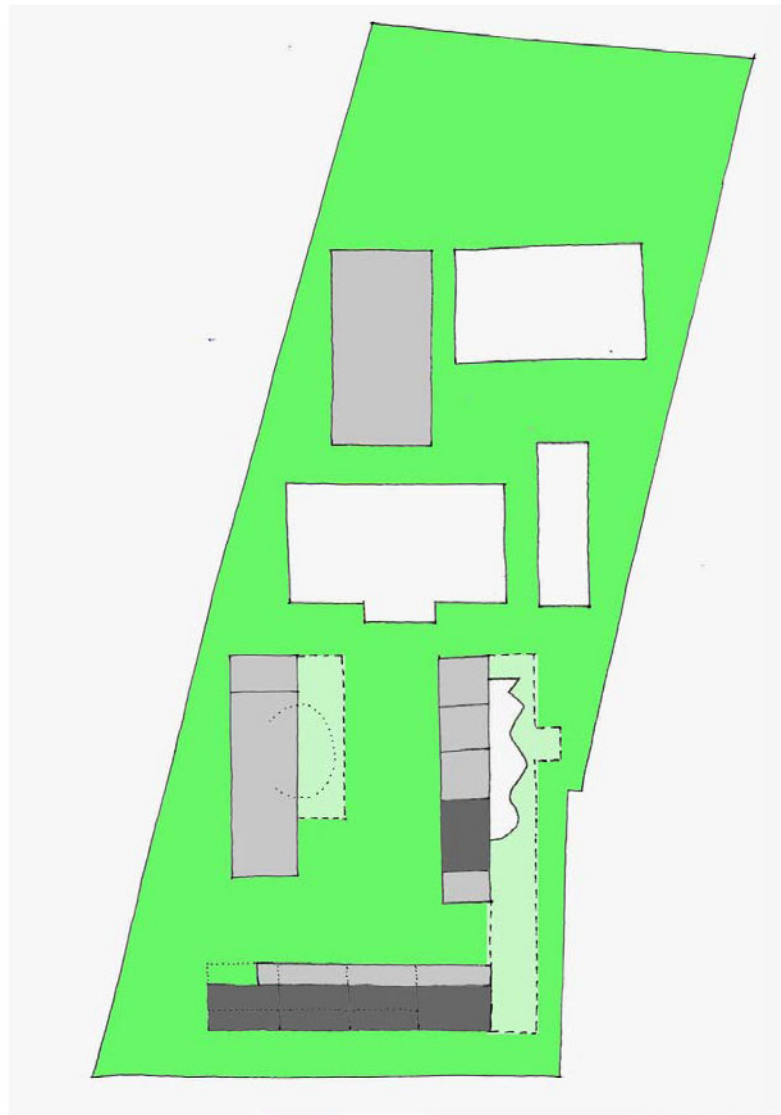
En qua budget: we nemen de 'truc et de brandweg/speelplaats' in gedachte: het budget voor de afbraak 'anders' inzetten. Ja, we durven.

Knip. Knip. Knip.

Oefenen. Blijven oefenen.

En dan ineens: Hupsa. Zo. Ja ZO! **ZO!**

Hoezo? Hoe zo?

Vooraan links de refter. En het oude gebouwtje... is opnieuw een pergolaatje... lekker buiten eten. Of nog: onze buitenklassen zijn er nog steeds!

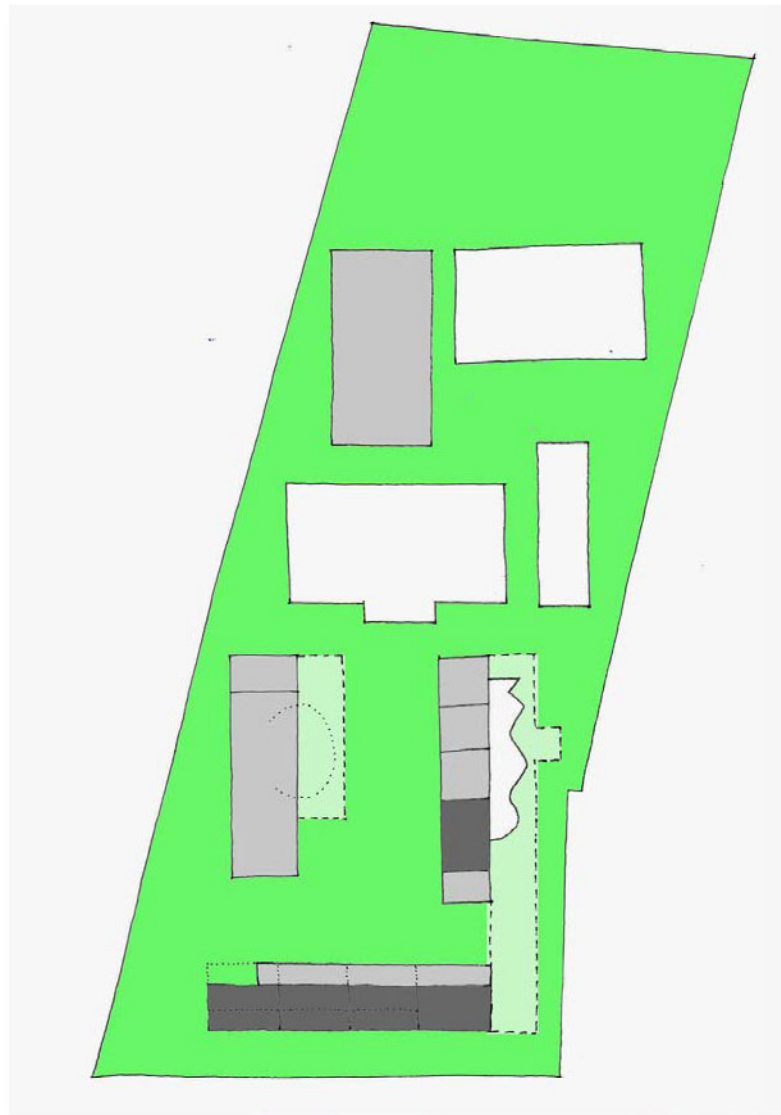
Aan de straat: de 'echte klassen'! In twee rijen boven elkaar!

En rechts: de 'andere klassen' en de meesters en de juffen en de enz... andere klassen... En tussen die 'echte klassen' en die 'andere klassen' zit ons oude gebouwtje: opnieuw als een pergolaatje... droog heen en weer. Of nog: een plaats voor droge fietsen. Of droge ouders! Alles is er nog.

En achteraan: de sporthal geschaakt!

En nog: kunnen we aan de 'andere klassen' niet zoiets als een 'intermediaire ruimte' voorzien onder het pergolaatje? Een onverwarmde tussen ruimte... dikke truien in de winter; maar wel ruimte. Open in de zomer. Zoiets... en bijkomend potentieel aan ruimte...

We menen dat we stilaan onze ambitie aan het tegenkomen zijn: topografie: het geheel van de gebouwtjes...

En verder. Dat landschap.

Daardoor: de refter: pas 9.00m.

En de klassen vooraan: het gelijkvloers op 8.00m en de eerste verdieping op 11.80m. Aha! Straks slagen we in om al hellend de beide hoogtes te bereiken! Dus geen lift! Een ambitie op zich!

En boven op de andere klassen: nog een 'ander klasje': een bijzonder klasje: met een terrasje... op dat pergolaatje of zo... Een Petteflet.

De glooiing van het landschap doet mee om het gebouw te positioneren en te bereiken. En voor het eerst zijn er gebouwen uit twee bouwlagen op het terrein. Maar op een manier. De 'echte klassen' gaan een deel in het landschap (gelijkvloers) waardoor de andere verdieping (eerste) op een andere plaats precies of bijna op maaiveld komt te liggen. Een vondst. Precisie.

En een Petteflet zet de glooiing van het landschap verder in de glooiing van de gebouwen: alle niveau's volgen het landschap. En het landschap maakt de gebouwen toegankelijk.

Topologie.

En nog steeds kunnen we overal tussendoor lopen... Dat is toch zo tof... niet? En ook: we komen nog steeds langs drie kanten toe!

En. We willen gewoon verder doen. Die duizendpoot. De geleiding. Als uitgangspunt voor de gestalte van het gebouw.

Bouwtechnisch zijn het eenvoudige gebouwen. Maximaal bouwlagen. Hanteerbare overspanningen. Interessante breedte. Weinig technisch. Ook een beginsel van duurzaamheid. Eenvoud in structuur.

En achter de dikke isolatie een gevel bekleding in houten panelen. Die in geleiding knipogen naar de betonnen gebouwen/pergolaatjes. Maar waarvan de raampjes knippen. Zien we straks.

*Naast de herkenbaarheid van de school dient ook rekening gehouden met de functies die zich op dat domein afspelen, de bestaande situatie en, niet in het minst, de omgeving in al haar facetten. Men dient er naar te streven dat de verstoring van het landschap, of het nu stedelijk of meer "plattelands" van aard is, gevormd door de ingreep van de mens, een meerwaarde aan dat landschap geeft. ***

Uit de projectdefinitie

Bouwen.

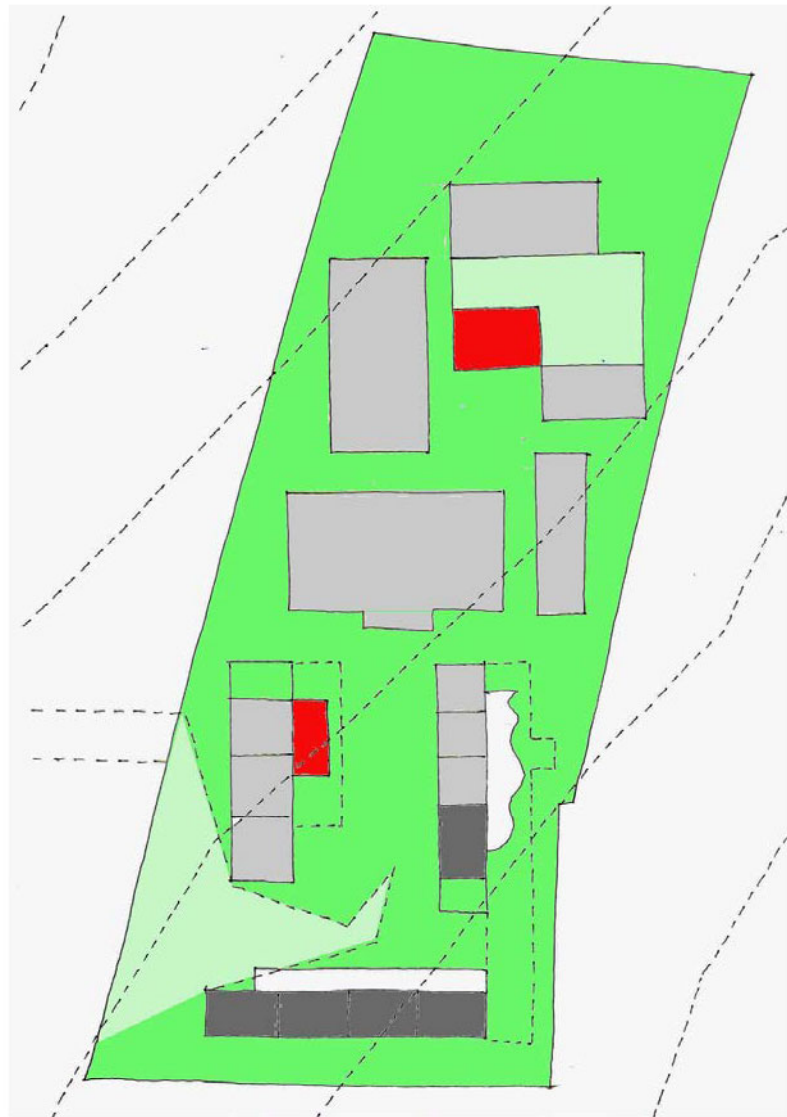
Bijvoorbeeld zo.

Eerste de 'echte klassen'. Dat kan terwijl de school school is. En doordat het gebouw minder groot is: minder hinder.

Klaar: dan de bestaande klassen naar daar. En dan de 'andere' klassen en de transformatie van de oude gebouwen. En de refter.

Wanneer de sporthal gebouwd word is om et even: het is apart en kan op eigen tempo.

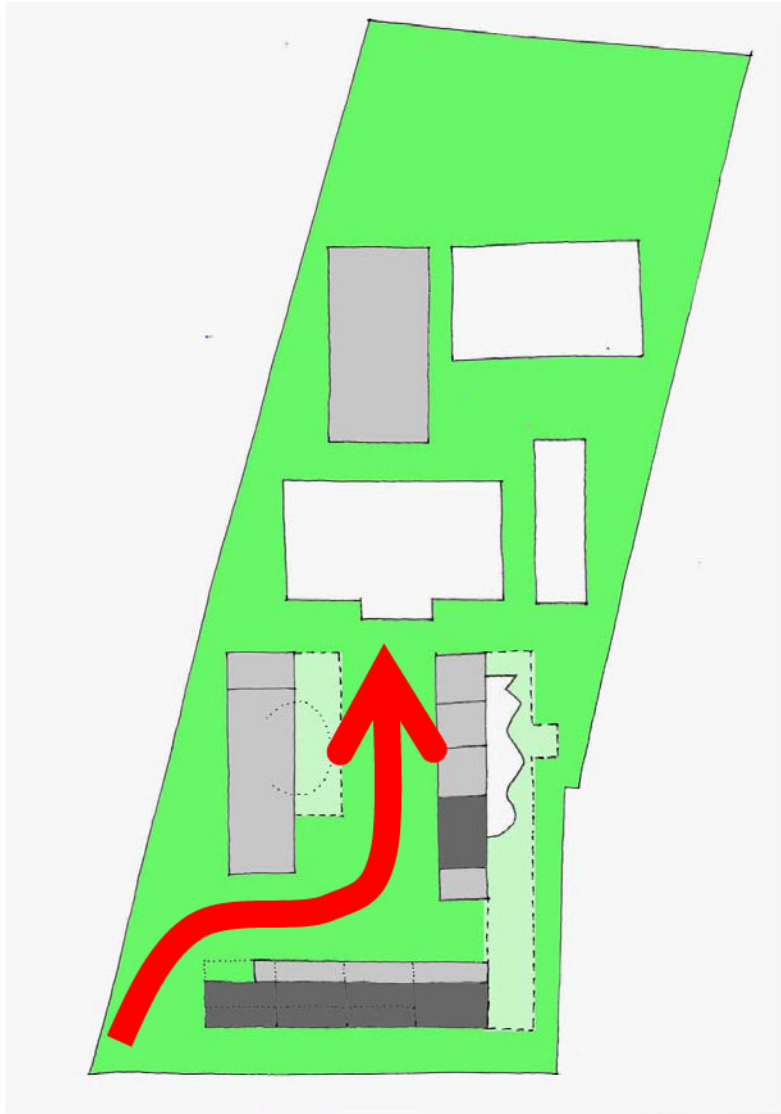
Maar allicht laat dit schema ook andere volgordes toe.

Flexibiliteit. Groeien. Bijvoorbeeld: de refter kan in de toekomst klassen worden. Of zullen de pergolaatjes dan op een bepaald moment toch weer bouwaansluiting kunnen geven? Maar ook in gebruik vandaag: bijvoorbeeld voor derden of et verenigingsleven: makkelijk aart te beheren.

Zelfde aanpak bij de kleuters? Met een binnenstebuiten speelplaats? En direct spelen in de sporthal ?

De methodiek gaat dus verder...

Brand! Brand!
8m breedte!

Tekeningen. Plannen.
Echte plannen, en gevels, en snedes

8.00 m.

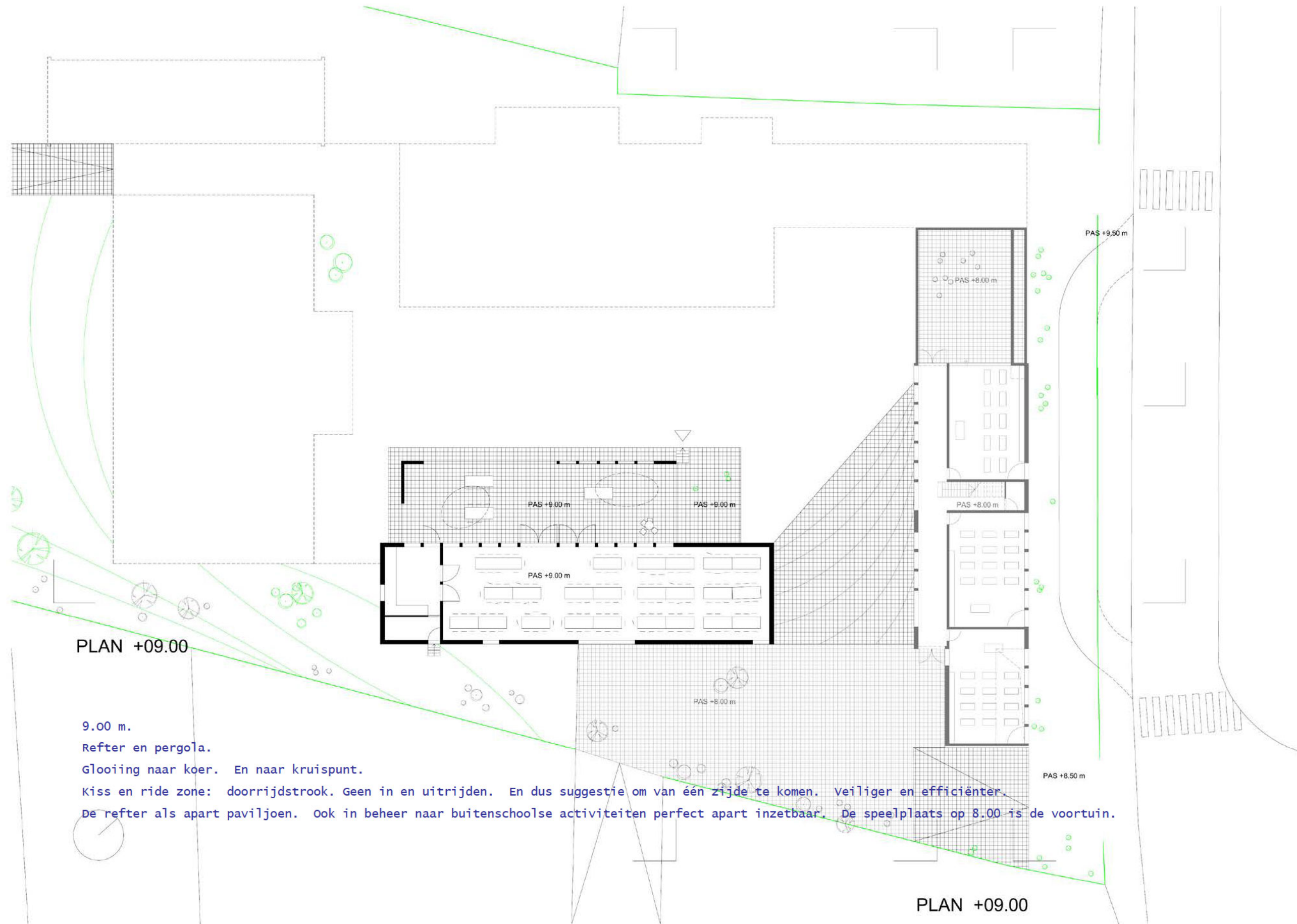
Inkom wijk.

'Echte klassen': inkom beneden. Zie ook: trap naar boven. Noord gelegen klas heeft eigen engelse koer. Zuid gelegen klas een hoger gelegen plafond. Zuid en middenklas oriënteren zich naar straat. Elke klas is specifiek.

Dat elke klas specifiek is maakt elke klas tot een thuis. Een erkenning.

Leger gelegen koer. Kiss en walk zone.

PLAN +08.00

PLAN +09.00

9.00 m.

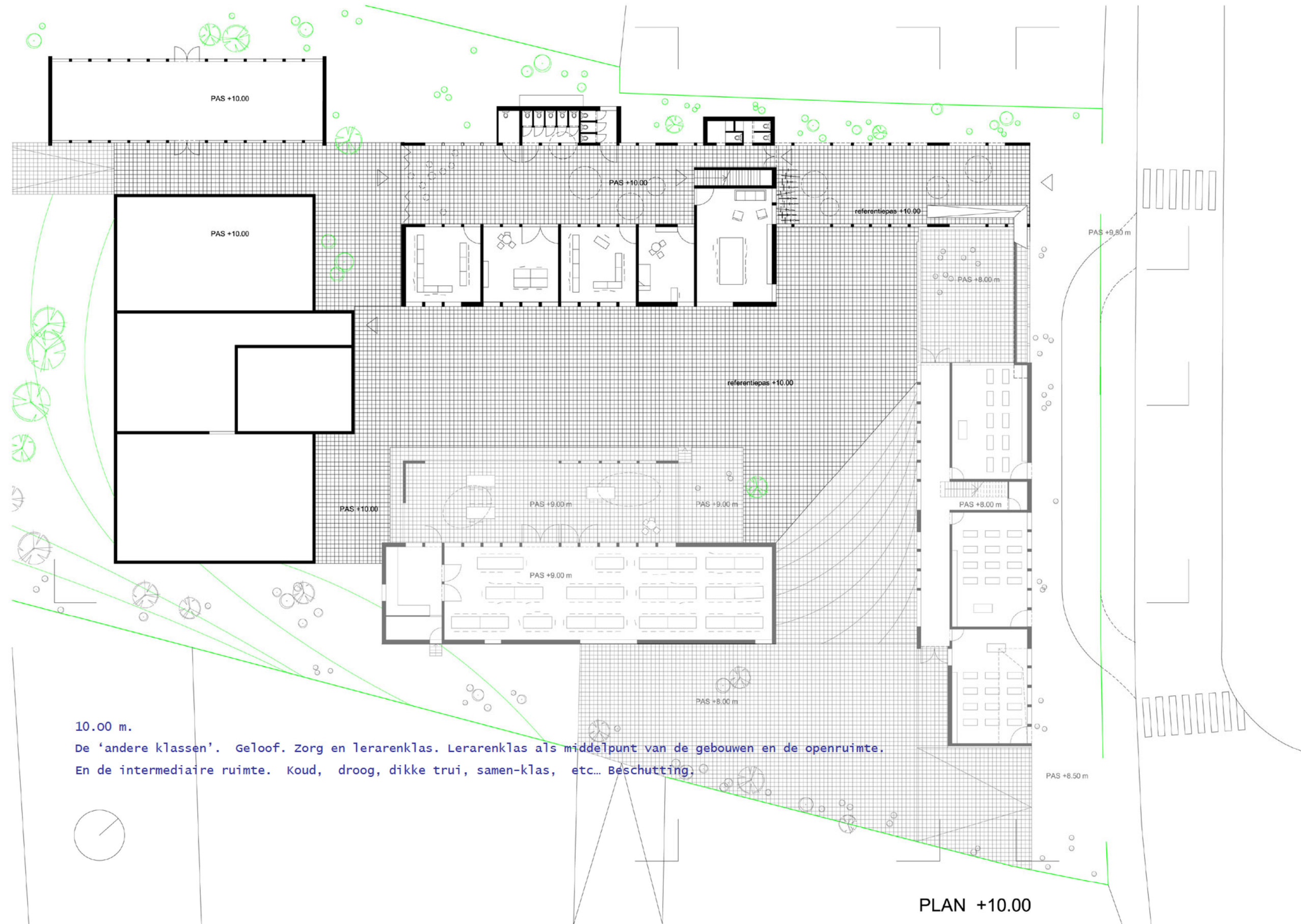
Refter en pergola.

Glooiing naar koer. En naar kruispunt.

Kiss en ride zone: doorrijdstrook. Geen in en uitrijden. En dus suggestie om van één zijde te komen. Veiliger en efficiënter.

De refter als apart paviljoen. Ook in beheer naar buitenschoolse activiteiten perfect apart inzetbaar. De speelplaats op 8.00 is de voortuin.

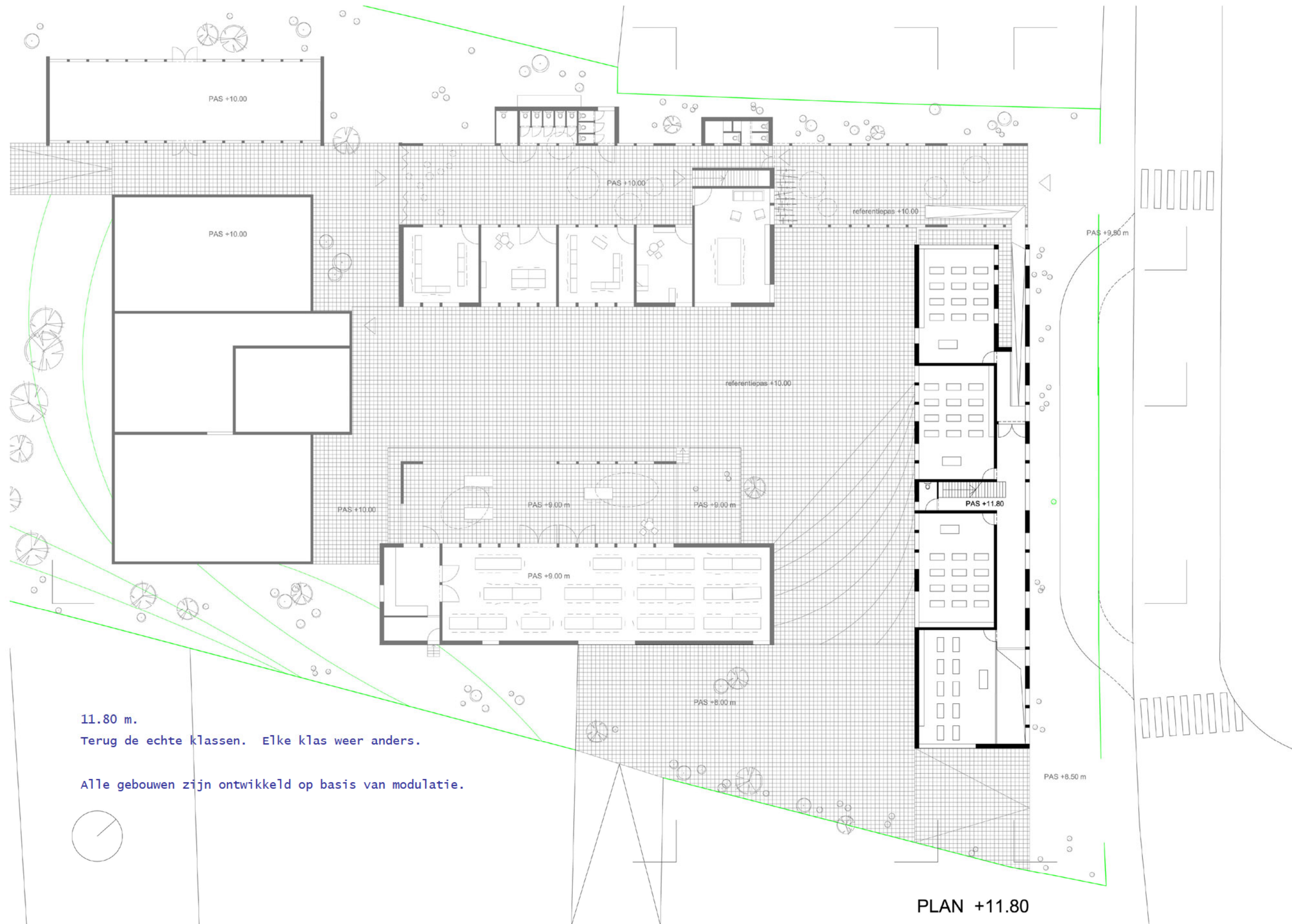
PLAN +09.00

10.00 m.

De 'andere klassen'. Geloof. Zorg en lerarenklas. Lerarenklas als middelpunt van de gebouwen en de openruimte.
 En de intermediaire ruimte. Koud, droog, dikke trui, samen-klas, etc.. Beschutting.

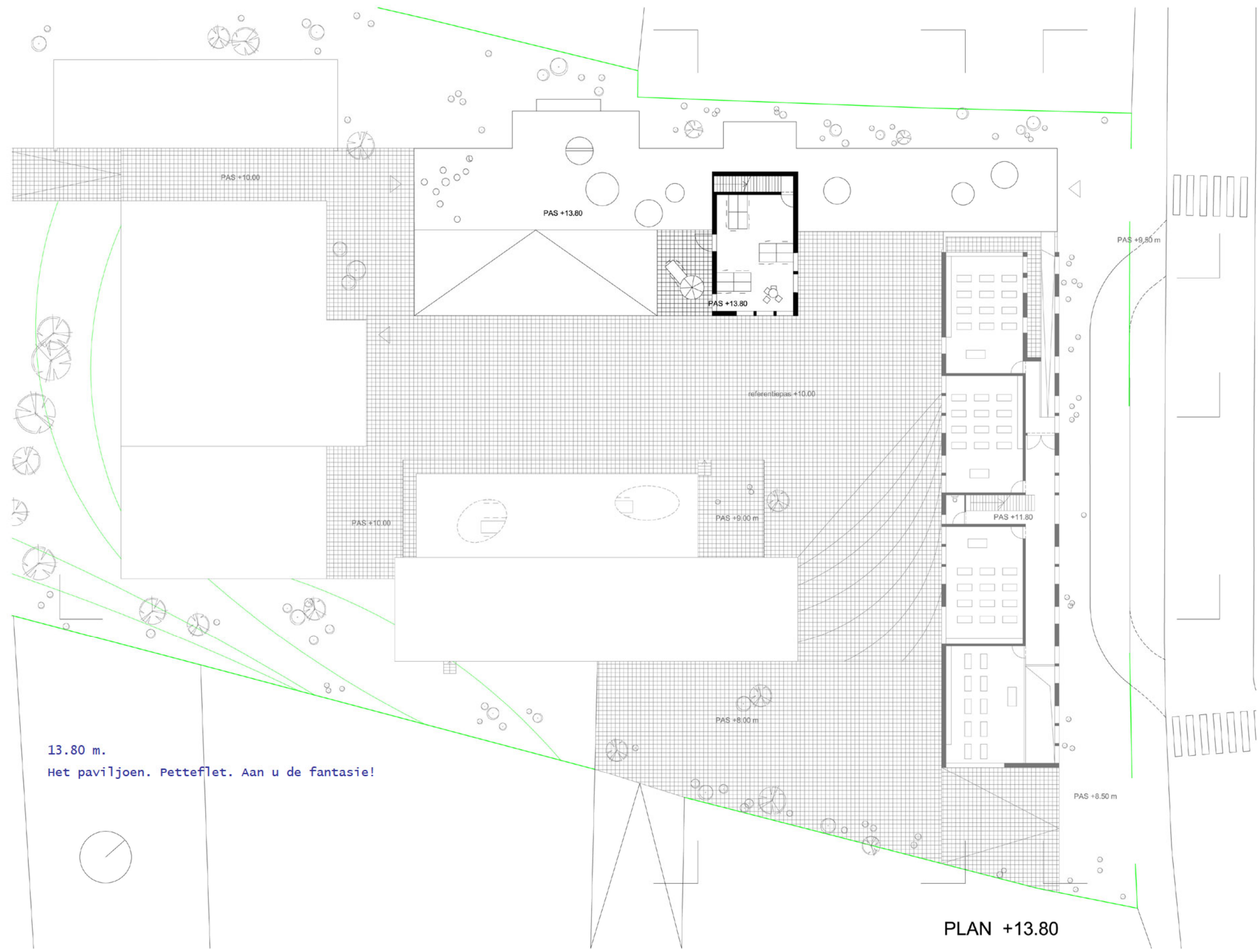
PLAN +10.00

11.80 m.
Terug de echte klassen. Elke klas weer anders.

Alle gebouwen zijn ontwikkeld op basis van modulatie.

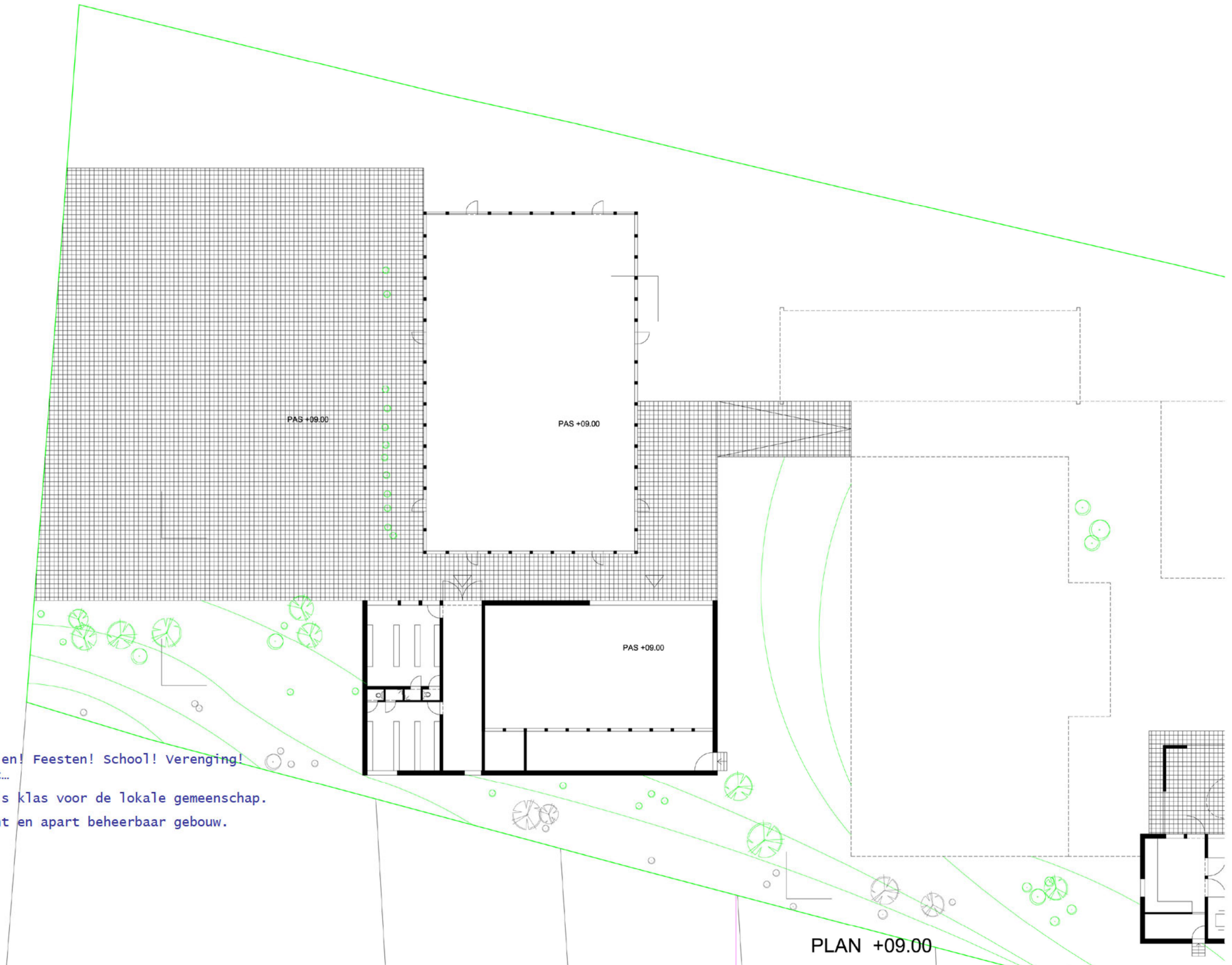
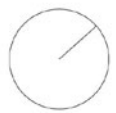
PLAN +11.80

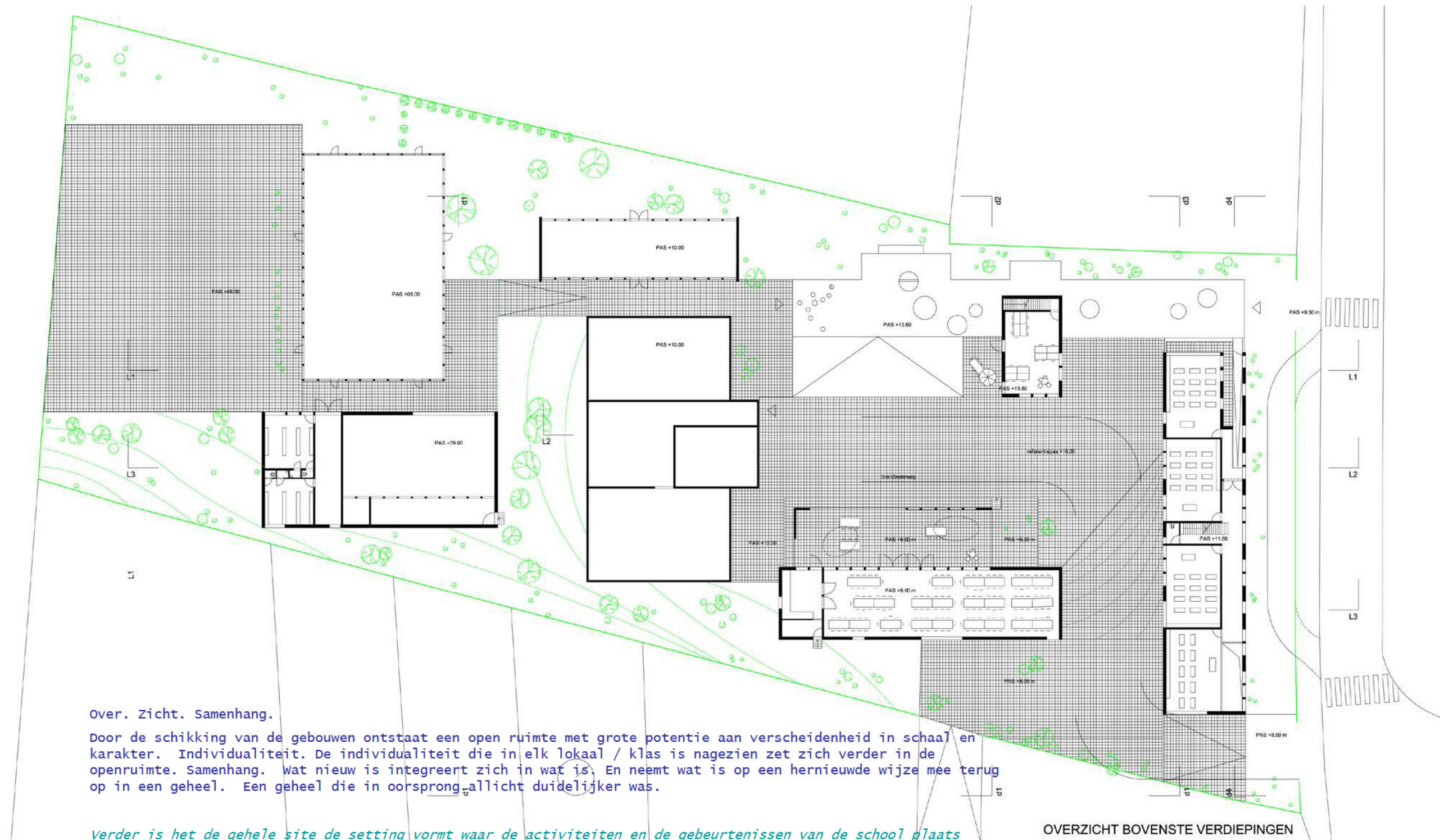
13.80 m.
Het paviljoen. Petteflet. Aan u de fantasie!

PLAN +13.80

Turnen! Spelen! Feesten! School! Verenging!
Toesten! Etc...
De school als klas voor de lokale gemeenschap.
Een efficiënt en apart beheerbaar gebouw.

PLAN +09.00

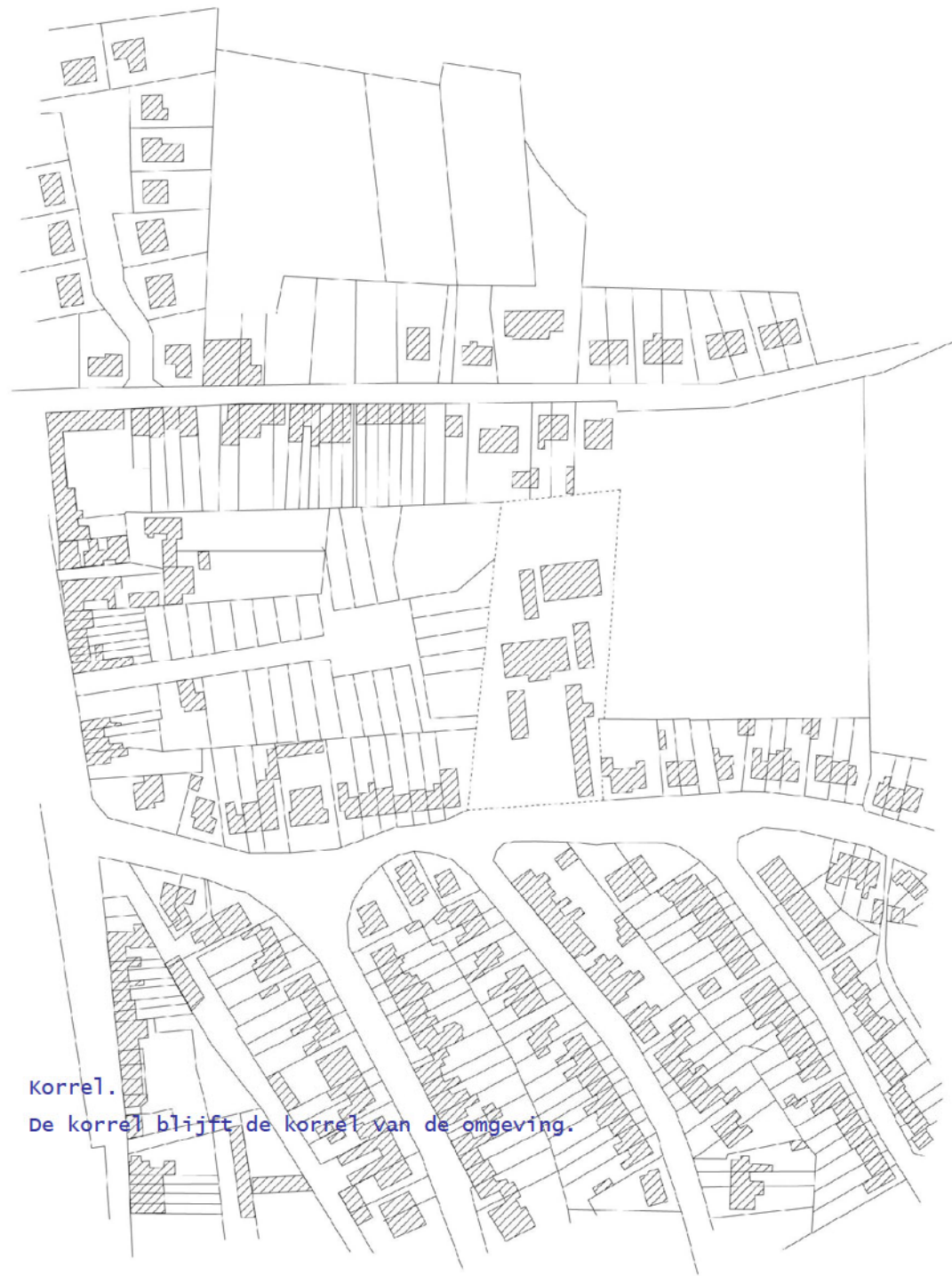
Over. Zicht. Samenhang.

Door de schikking van de gebouwen ontstaat een open ruimte met grote potentie aan verscheidenheid in schaal en karakter. Individualiteit. De individualiteit die in elk lokaal / klas is nagezien zet zich verder in de openruimte. Samenhang. Wat nieuw is integreert zich in wat is. En neemt wat is op een hernieuwde wijze mee terug op in een geheel. Een geheel die in oorsprong allicht duidelijker was.

*Verder is het de gehele site de setting vormt waar de activiteiten en de gebeurtenissen van de school plaats hebben; die het schoolse verblijf in een herkenbare en betekenisvolle omgeving of context plaatst; die de identiteit van het instituut uitdraagt en zowel ruimtelijk als maatschappelijk positioneert. ****

Uit: de school als ontwerpogave, Guy Châtel en Elisabeth Mercelis over samenhang.

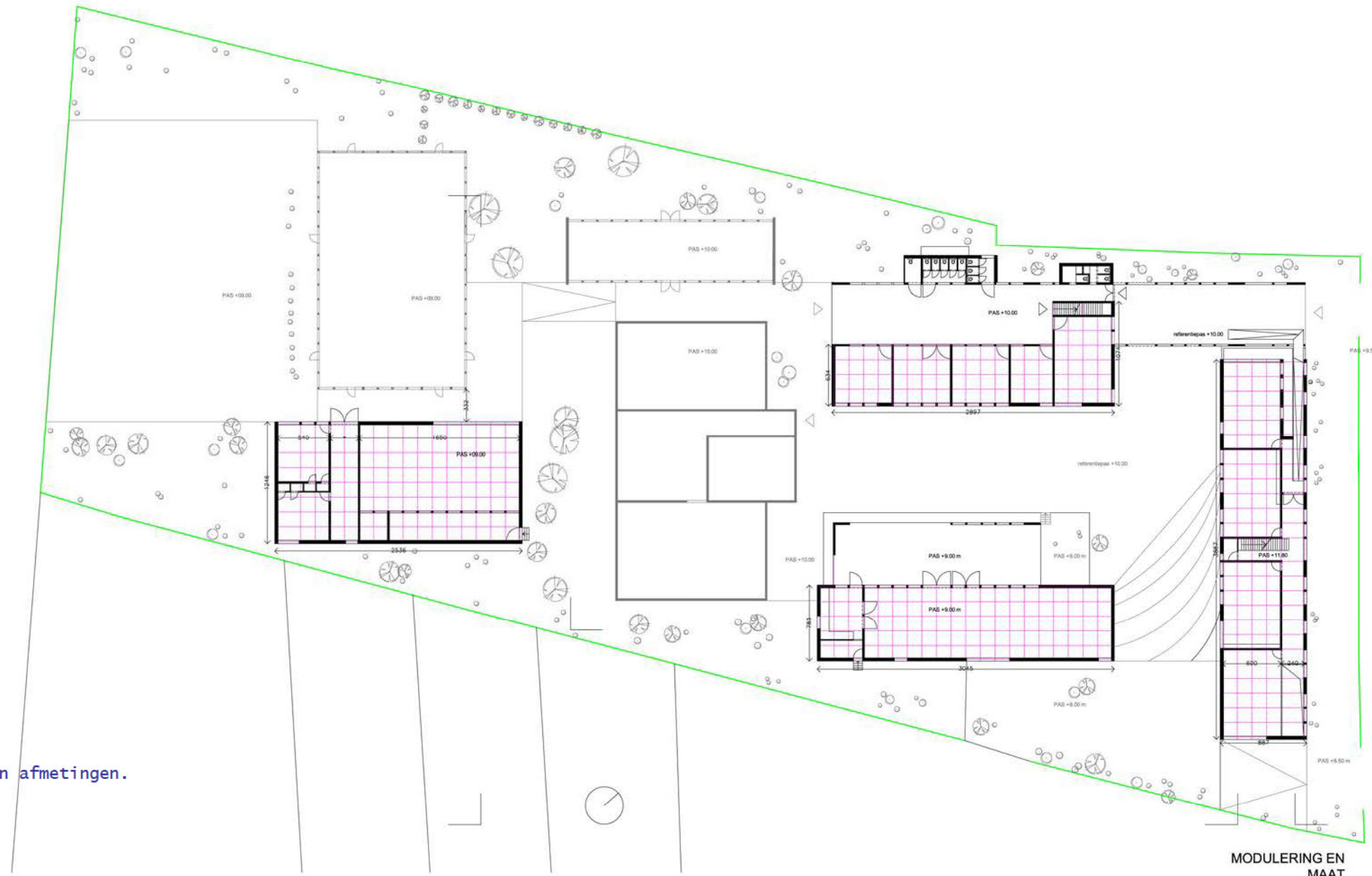
OVERZICHT BOVENSTE VERDIEPINGEN

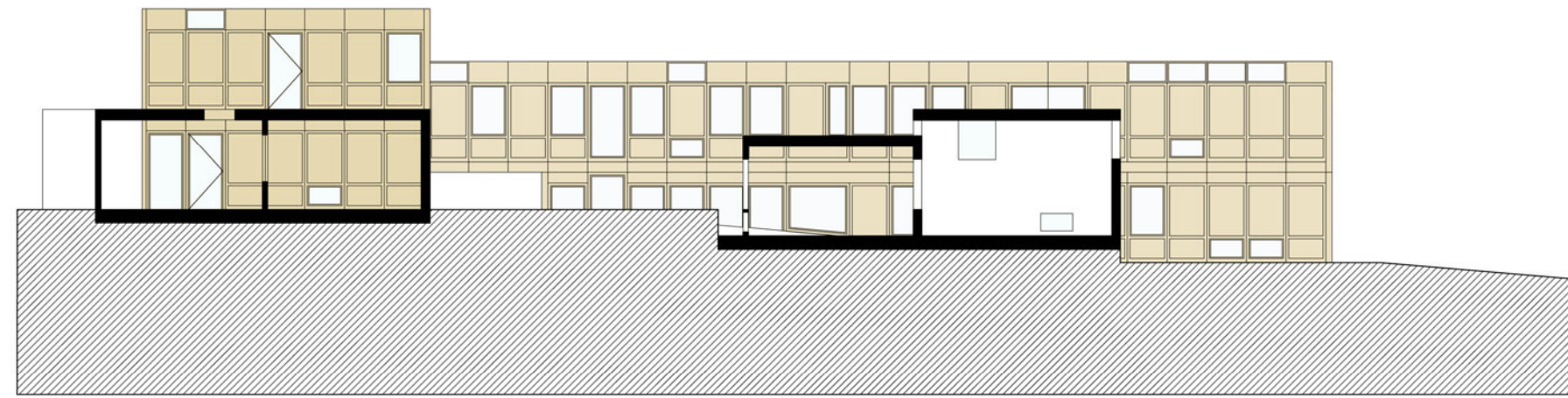
Korrel.
De korrel blijft de korrel van de omgeving.

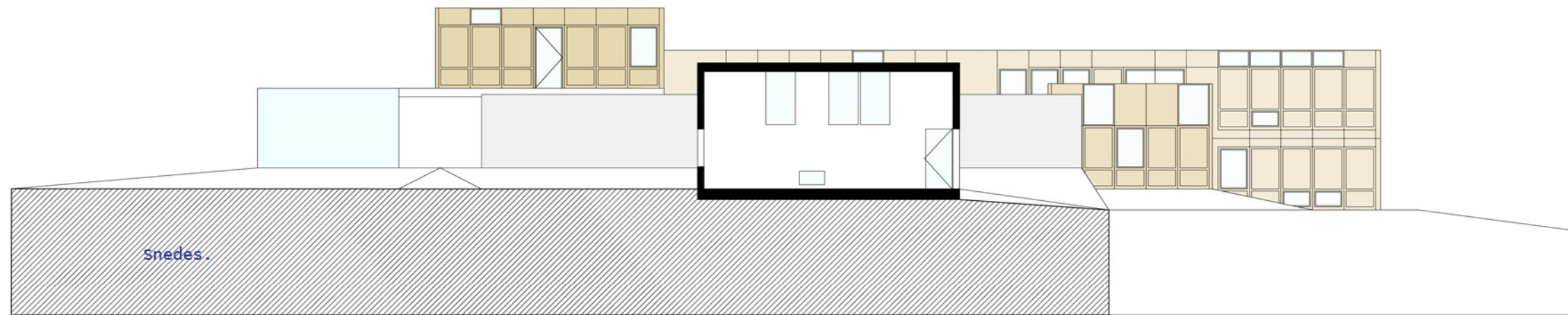
Modulatie en afmetingen.
Module 15M.

MODULERING EN
MAAT

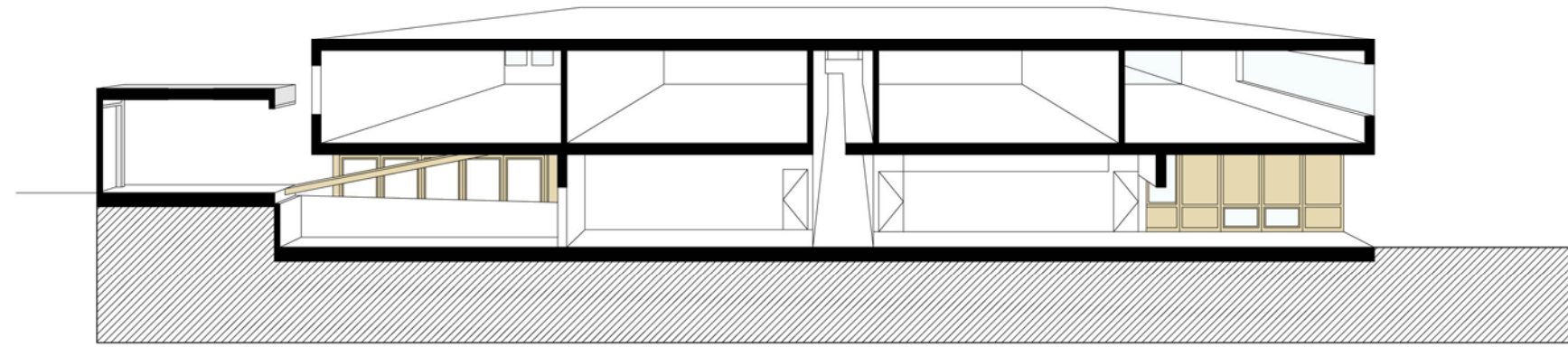

d2

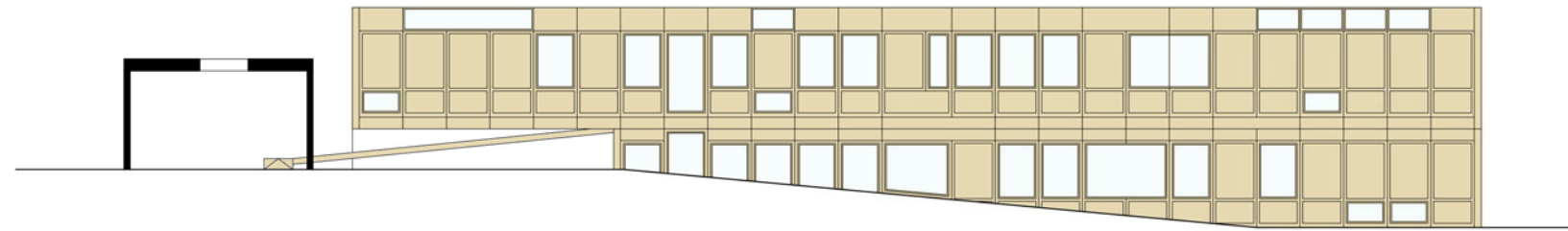

Snedes.

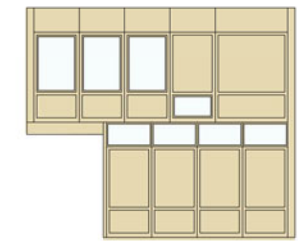
d1

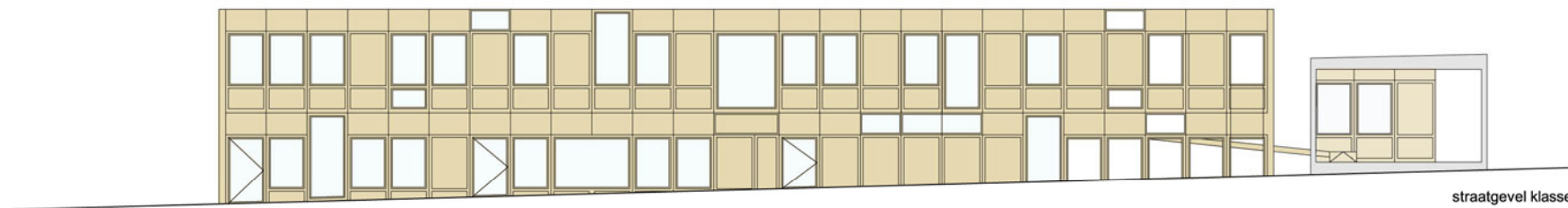
d3

gevel klassen aan speelplaats

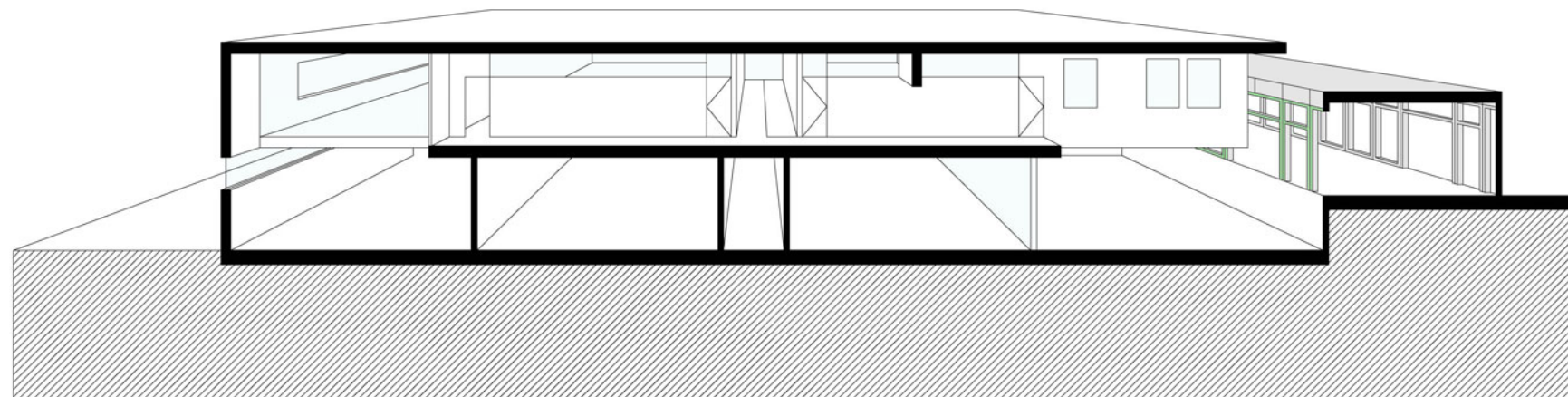

kopgevel

straatgevel klassen

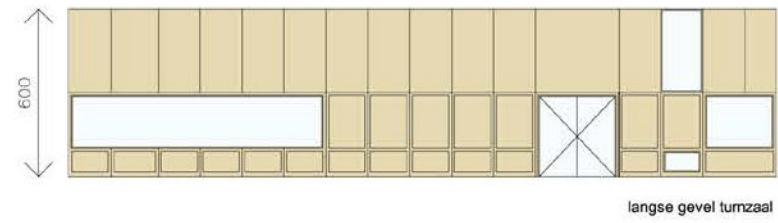
Snedes .

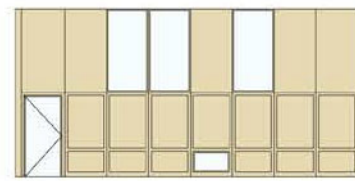
d4

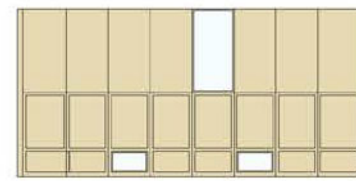
Snedes.

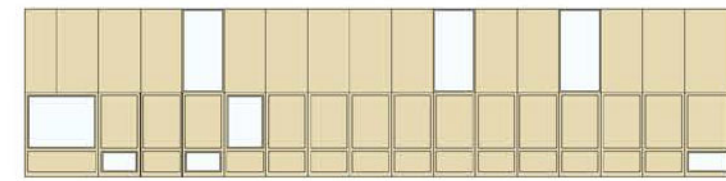
langse gevel turnzaal

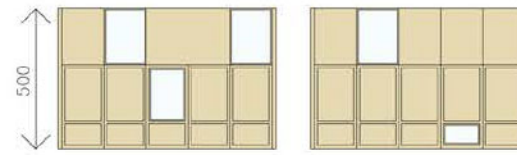
kopgevel turnzaal

kopgevel turnzaal

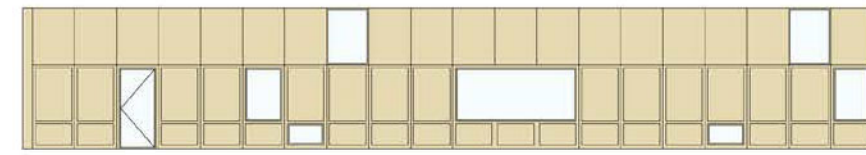

achtergevel turnzaal

kopgevel refter

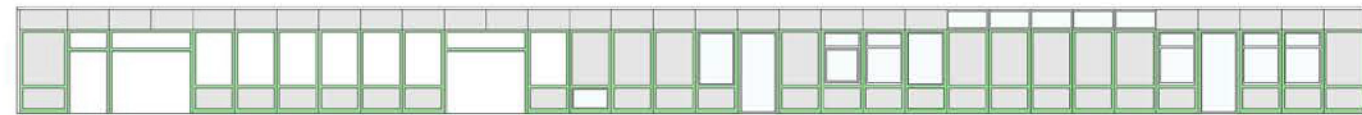
kopgevel refter

achtergevel refter

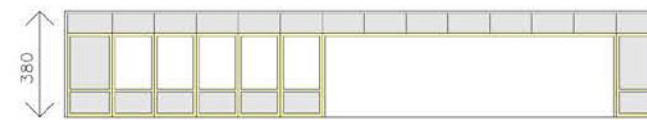

voorgevel bestaande klasgebouwen

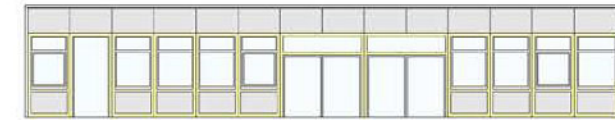

achtergevel bestaande klasgebouwen

Gevels.

voorgevel bestaande gebouw aan refter

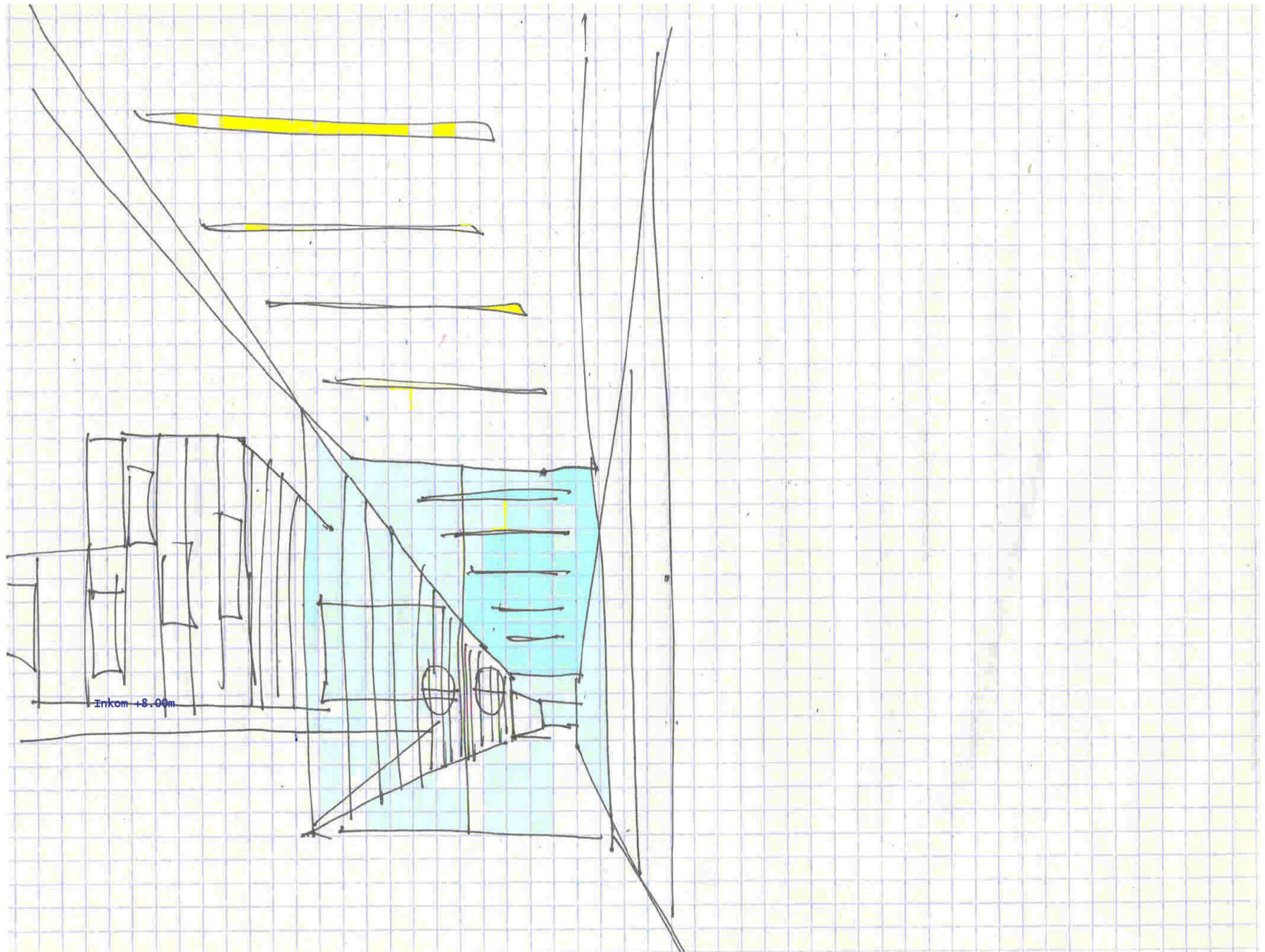

achtergevel bestaande gebouw aan refter

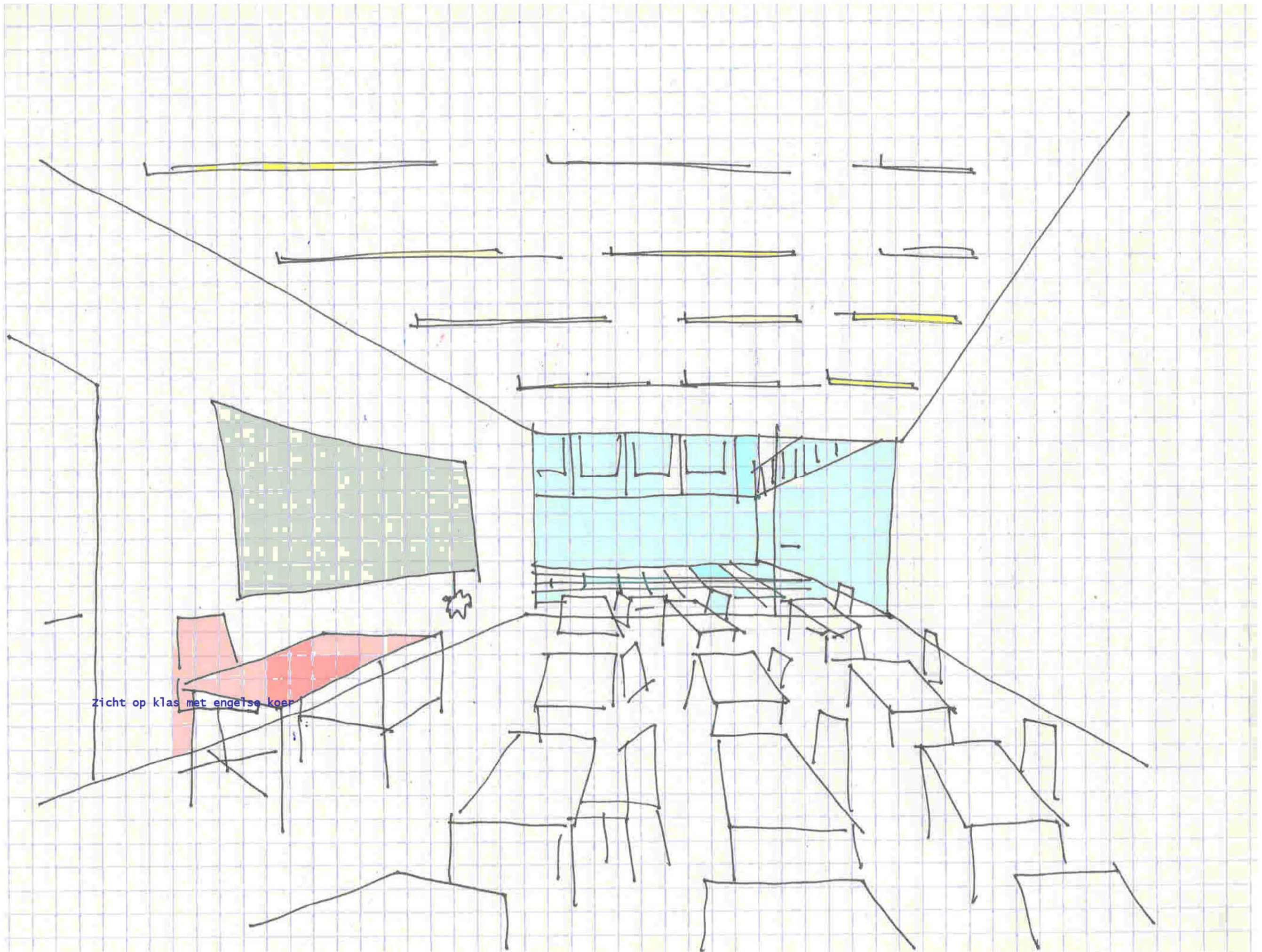
AXO

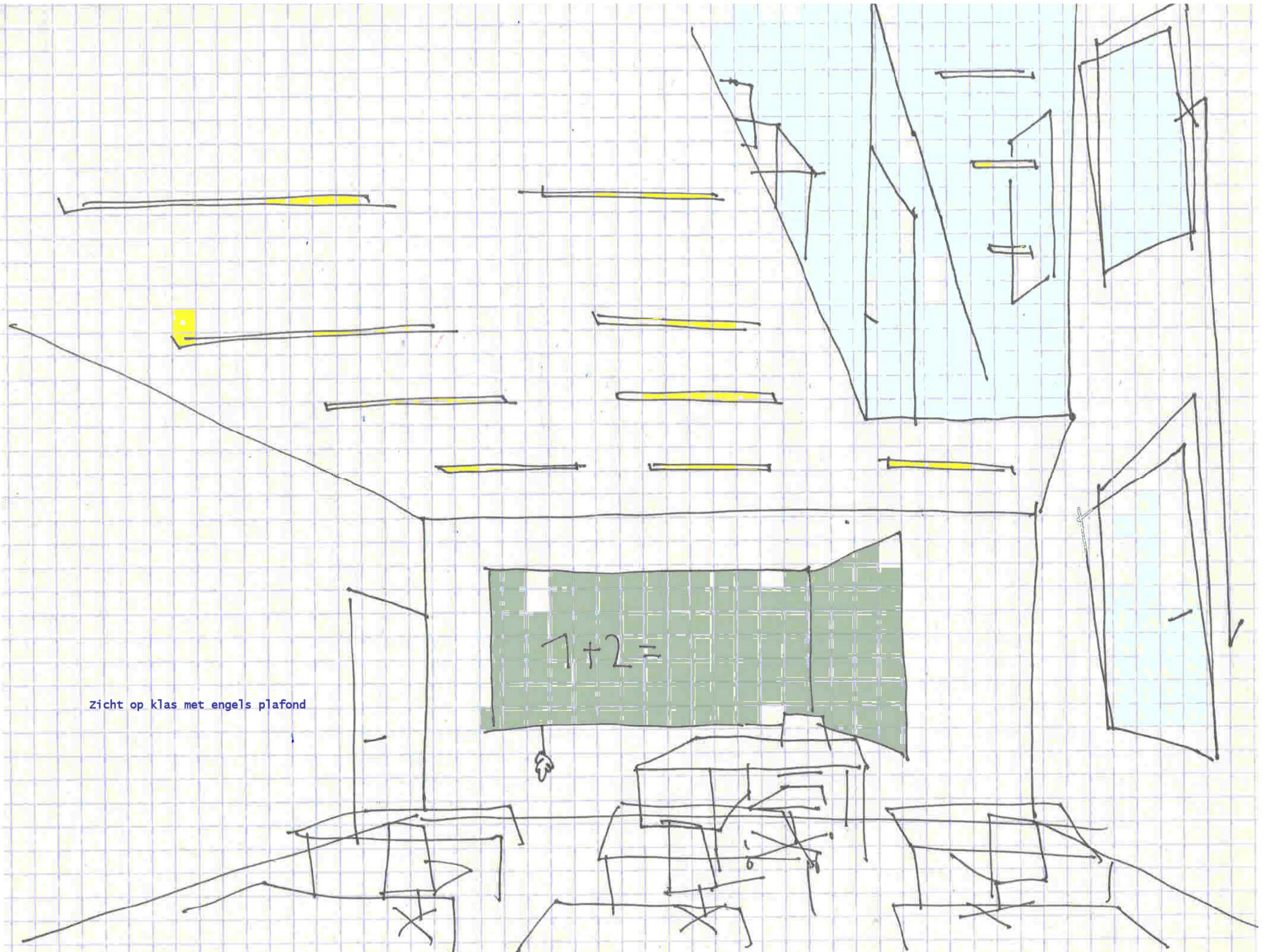
beelden

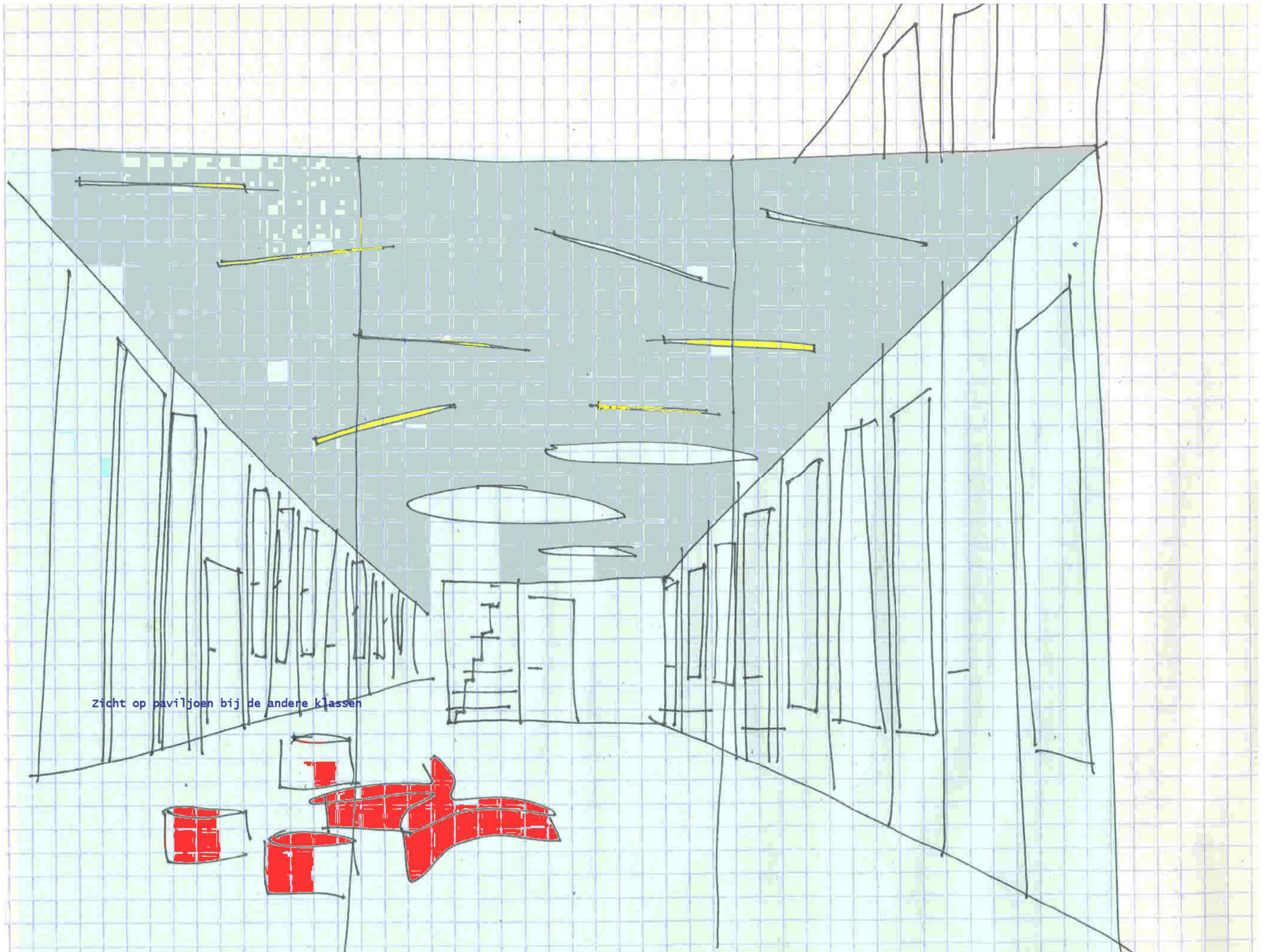
Inkom +8.00m

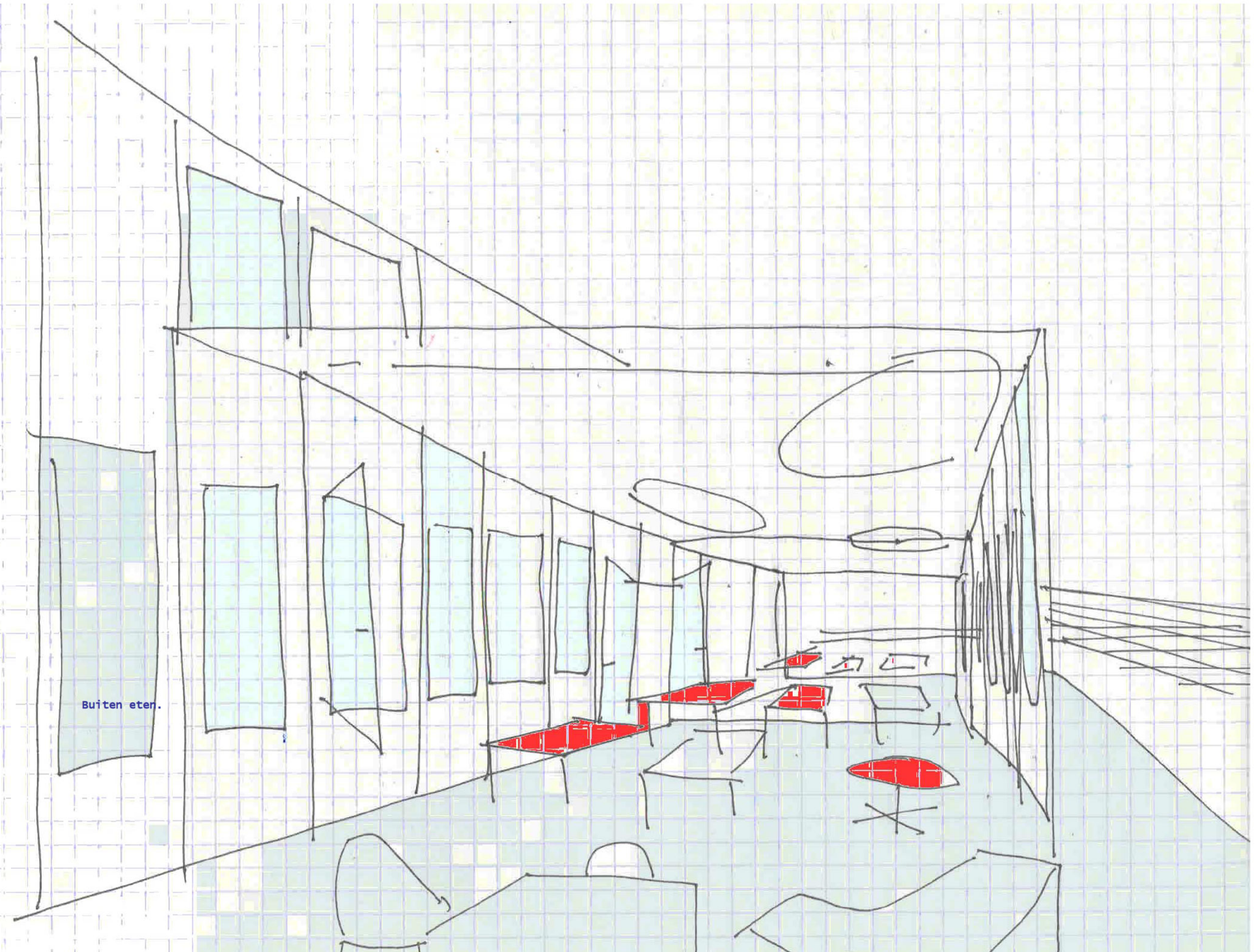
zicht op klas met engelse koep

Zicht op klas met engels plafond

Zicht op paviljoen bij de andere klassen

Buiten eten.

maquette

